

DEN ÆTERISKE DUBLET uddrag3

Af major ARTHUR E. POWELL

Fra Udgaven af 1952/ ingen kopiright angives

KAPITEL XIII

Kundalini

Som vi allerede har set, er Kundalini eller Slangeilden en de kræfter, der udstråler fra solen, og er helt forskellig og adskilt både fra Fohat og Prana, da den, så vidt vides, ikke kan omdannes, til nogen af disse andre kræfter.

Man har givet Kundalini forskellige navne: Slangeilden, Den flammende Kraft og Verdens Moderen. For den clairvoyante ser den i virkeligheden ud som en flydende ild, der strømmer gennem Legemet, og den bane den bør bevæge sig igennem, er spiralformet som en slanges bugter. Navnet Verdens Moder passer til den, fordi vore forskellige legemer kan levendegøres gennem den.

Et gammelt symbol på rygsøjlen og Kundalini er Thyrsus som er en stav med en grankogle til håndtag. I Indien findes det samme symbol, men i stedet for staven bruges en bambusstok med syv knuder; knuderne forestiller naturligvis de syv chakra'er eller kraft centre. I nogle tillempede mysterier brugte man i stedet for Thyrsus en hul jernstang, som man sagde indeholdt ild. Man siger, at det moderne barberskilt, som ganske vist er et urgammelt symbol med sine spiralformede striber en knop ved enden, har en lignende betydning. Den moderne barber nedstammer fra oldtidens kirurger eller sår læger som også drev alkymi, en videnskab, der oprindeligt var åndelig snarere end materiel.

Kundalini eksisterer på alle de plan, vi ved noget om, og den synes også at have syv lag eller kraftgrader.

Det astrale legeme var oprindeligt en næsten uvirksom masse med den svageste mulige bevidsthed, uden nogen bestemt evne til at gøre noget som helst, og uden noget tydeligt kendskab til den verden, der omgav den. Så blev Kundalini vækket på det astrale plan i det center, der svarer til centret ved foden af rygraden. Den bevægede sig til det andet center nær ved navlen og levendegjorde det, hvorved den vakte evnen til følelse i det astrale legeme, til følsomhed uden nogen tydelig forståelse.

Derpå gik Kundalini videre efter tur til det tredje center (Milten), det fjerde (Hjertet), det femte (Struben), det sjette (øjnebrynene) og det syvende center (Issen), og vakte i hver af dem de forskellige evner som allerede beskrevet i de foregående kapitler.

Den mekanisme, ved hvis hjælp vi bliver os astrale hændelser bevidst, er interessant, og forskeren skulle forstå dette tydeligt. I modsætning til, at vi i det fysiske legeme har specielle organer for syn, hørelse og alt det andet, som hver er anbragt en bestemt del af legemet, er der en helt anden ordening i det astrale legeme, da specialiserede organer ikke er nødvendige for opnåelse af de tilstræbte resultater.

Astrallegemets stof er i en tilstand af bestandig bevægelse; partiklerne flyder og hvirvler omkring ligesom partiklerne kogende vand, og alle passerer de efter tur gennem hvert kraft

centrene. Hvert af disse centre har derpå evnen til i astral legemets partikler at vække evnen til at reagere overfor et vis sæt vibrationer, der svarer til det, vi i den fysiske verden kalder vibrationer af lys, lyd, varme o.s.v. Når de astrale centre levendegjorte og i arbejdsstand, bibringer de derfor alt astrallegemets stof disse forskellige evner, så at dette legeme er i stand til at udøve sine evner i alle dele af sig selv. Følgelig kan menneske, som fungerer i sit astrallegeme, se genstande over sig, under sig, foran sig eller bagved sig lige godt Chakra'erne centrene kan derfor ikke beskrives som sanseorganer i dette udtryks almindelige betydning, skønt de virkelig bibringer as legemet sanse-evnerne.

Men selv når disse astrale centre er fuldstændig vakte, er det på ingen måde givet, at mennesket vil være i stand til at bringe nogen bevidsthed om deres virksomhed igennem til sit fysiske legeme. Det kan i virkeligheden være, at han i sin fysiske bevidsthed ikke ved noget om det. Den eneste måde hvilken bevidstheden om disse astrale oplevelser kan bringes ind i den fysiske hjerne, er ved hjælp af de tilsvarende æteriske centre, som først må vækkes og gøres virksomme.

-Vækkelsesmåden er nøjagtig den samme, som anvendes i det astrale legeme, d.v.s. ved at vække Kundalini, som ligger slumrende i det æteriske stof i centret nær ved foden af rygsøjlen.

Vækkelsen udføres ved en bestemt og længe fortsat vilje anstrengelse, som sætter centret ved foden af rygsøjlen i virksomhed, hvilket i virkeligheden er ensbetydende med at vække Kundalini. Når denne først er vakt, er det ved dens vældige kraft, at de andre centre efter tur bliver levendegjort. Virkningerne på centrene er at bringe de evner, som blev vækkede ved udviklingen af de tilsvarende astrale centre, ind i den fysiske bevidsthed.

Men for at frembringe disse resultater er, det nødvendigt, at slangeilden bevæger sig til chakra'erne i en bestemt række og på en bestemt måde, som er forskellig hos de forskellige mennesketyper. Okkultister, som har førstehånds kundskab om ting, er altid overordentlig forsigtige med ikke at give nogle oplysning om den rækkefølge, i hvilken slangeilden skal føres gennem centrene. Grunden hertil er de meget alvorlige farer, hvis betydning næppe kan overdrives, der venter dem, som tilfældig eller for tidligt vækker Kundalini. **Der gives de allerhøjtidligste advarsler mod at forsøge noget af den slags, før tiden dertil er fuldstændig moden, og med mindre man er under ledelse af en Mester eller en erfaren Okkultist.**

Før Kundalini bliver vækket, er det absolut nødvendigt at man har nået et bestemt stadium af moralsk renhed, og også at viljen er stærk nok til at beherske kraften. Nogle af de farer der er forbundet med slangeilden, er rent fysiske. Dens ubeherskede bevægelse frembringer ofte stærk fysisk smerte, og den kan let sønderrive væv og endogså ødelægge fysisk Liv. Den kan også varigt skade hylstre, der er højere end det fysiske.

En meget almindelig virkning af at vække den for tidligt er, at den farer nedad til legemets lavere centre i stedet for opad, **hvoraf følger en ansporing af de uheldigste lidenskaber**, som let bliver forstærkede i en sådan grad, at det er ganske umuligt for mennesket at modstå dem. I en sådan krafts greb er han lige så hjælpeløs som en svømmer i en hajs kæber: Sådanne mennesker bliver satyrer, uhyrer af fordærvelse, fordi de er underkastet en magt, som ikke står i noget som helst forhold til menneskelig modstandskraft. **Det er muligt, at de kan opnå overnormale evner, men disse vil kun tjene til at bringe dem i forbindelse med undermenneskelige væsener, med hvem det ikke er mening at menneskene skal arbejde sammen, og det vil måske tage mere end én inkarnation at slippe bort fra denne trældom.** Der er en retning af sort magi, som med overlæg bruger denne evne på denne måde, men de lavere kraftcentre, som bruges af denne retning, bliver altid omhyggeligt undgået af dem, som dyrker den Gode Lov eller Hvid Magi.

Den for tidlige udfoldelse af Kundalini forstærker også alt i karakteren og når faktisk de lavere, slette egenskaber hurtigere end de gode. Ærgerrighed bliver,

f.eks. meget let vakt i det mentale legeme og vokser til en overdreven styrke. Sammen med en stor forøgelse af de intellektuelle evner, kommer der en abnorm og satanisk stolthed. Kundalini's kraft er ingen almindelig kraft men noget uimodståeligt. Hvis et menneske, som ikke ved besked, har den ulykke at vække den, bør han straks rådspørge nogen, som er fuldstændig inde i sådanne ting. Som Hathayo pradipika siger: *"Den giver yogier frigørelse og tåber trældom"*

Der er nogle tilfælde, hvor Kundalini vågner af sig selv, at der føles en dump gløden; den kan endogså, skønt sjælden, begynde at bevæge sig af sig selv. I dette tilfælde vil den formodentlig forårsage stærk smerte, for da gennemgangene ikke forberedt til den, vil den være nødt til selv at bane sig vej og ligefrem at opbrænde en hel del af de æteriske slagter, noget der nødvendigvis må forårsage stærk smerte. I sådanne tilfælde vil kraften i almindelighed fare op igennem det indre af ryggraden i stedet for at følge den spiralbane, som okkultisten bliver opøvet i at føre den igennem. Der bør om muligt gøres en vil anstrengelse for at standse dens opadgående fart, men hvis viser sig at være umuligt, hvad der er mest sandsynligt, vil den formodentlig fare ud igennem hovedet og slippe bort i atmosfæren, formodentlig uden at gøre anden skade end at forårsage en let følelse af svaghed. Den kan også forårsage et midlertidigt af bevidsthed. Men de virkelig alvorlige farer er forbundet, il med dens opadfare, men med dens nedadfare.

Som det allerede er kort omtalt, er det Kundalini's væsentlige bestilling (norsk= her opgave) i okkult udvikling at passere gennem de æteriske kraft-centre og at levendegøre disse, så at de kan bringe astrale oplevelser ind i den fysiske bevidsthed. Således lærer "Stilhedens Røst", at levendegørelsen på denne måde af øjenbryncsentret, sætter én i stand til at høre Mesterens, dvs. Ego'ets eller det Højere Selvs stemme. Forklaringen herpå er, at når det pituitære legeme er i fuld virksomhed, er det et fuldkomment bindeled mellem den astrale og den fysiske bevidsthed.

Herredømmet over Kundalini skal genvindes ved hver inkarnation, fordi man får nye legemer i hvert liv, men når det EN gang er blevet helt gennemført, bliver gentagelsen deraf en let sag.

Dannelsen af bindeledet mellem den fysiske bevidsthed og Ego'ets har noget tilsvarende også på de højere plan. Det betyder for Ego'et en forbindelse med Monadens bevidsthed og for Monaden en forbindelse med Logos' bevidsthed.

Alder synes ikke at påvirke udviklingen af chakra'ene ved hjælp af Kundalini, men (godt) helbred er en nødvendighed, da kun et stærkt legeme kan udholde presset.

KAPITEL XIV.

Det Atomiske Væv.

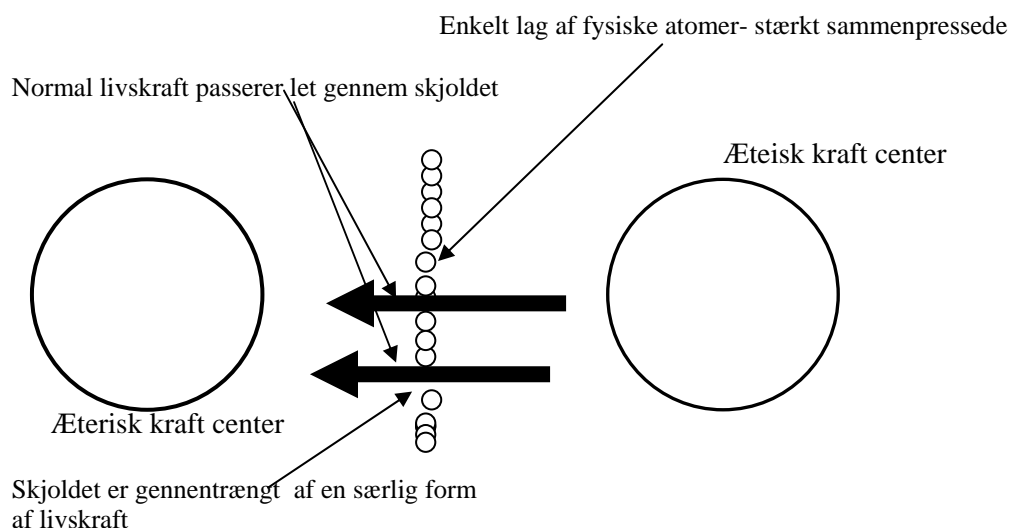
(Se fig. XIV)- under.

Vi har allerede set, at der er en meget nøje forbindelse mellem chakra'ern'e i det astrale legeme og dem i den Æteriske Dublet. Mellem disse to sæt centre og gennemtrængende dem på en måde, som ikke er let at beskrive, er der et væv eller en skede, dannet af et enkelt lag af fysiske atomer, tæt vævede, stærkt sammenpressede og gennemtrængte af en særlig slags Prana. Den Prana, som normalt kommer fra det astrale ind i det fysiske, er således, at den med lethed kan passere gennem det atomiske skjold, men dette er en absolut hindring for alle andre kræfter, der ikke kan bruge det atomiske stof fra begge plan.

Skjoldet er således en beskyttelse naturen har frembragt for at forhindre, at der for tidligt kommer en forbindelse i stand mellem det astrale og det fysiske plan. Hvis det ikke var for denne kloge foranstaltning, kunne alle slags astrale oplevelser strømme ind i den fysiske bevidsthed, hvor de i de fleste menneskers tilfælde ikke kunne gøre andet end skade.

Når som helst kunne et astralt væsen indføre kræfter, som almindeligt menneske ville være ganske uforberedt på at møde, og som det ville ligge langt over hans kræfter at kappes med. Et menneske ville være udsat for besættelse af et hvilket som helst astralt væsen, som ønskede at bemægtige sig hans legeme. Det atomiske skjold virker derfor som en kraftig beskyttelse mod disse uønskede begivenheder.

FIGUR XIV
Det atomiske Skjold

Æterisk kraft center

Skjoldets bestilling (norsk;oppgave): at hindre astrale indflydelser i for tidligt at komme i ind i fysisk bevidsthed.

Måder, på hvilke skjoldet kan beskadiges:

- (1) Følelsesmæssige chok (rystelser), f.eks. frygt, vrede.
- (2) Alkohol.
- (3) Bedøvende midler, f.eks. tobak.
- (4) "Seancer for udvikling".

Under normale forhold tjener det også til at forhindre, at tydelige erindringer om livet under søvnen (drømmelivet) når den fysiske hjernes bevidsthed, og det forklarer den forbigående bevidstløshed, som altid indtræder ved døden. Lejlighedsvis lykkes det det tilbagevendende astrallegeme at gøre et øjeblikkeligt indtryk på den Æteriske Dublet og det tætte fysiske legeme, så at der, når sidstnævnte vågner, er et glimt af levende erindring. Denne forsvinder i almindelighed hurtigt; jo mere man bestræber sig for at genkalde den, jo mere umuligt bliver det, fordi hver bestræbelse sætter fysiske hjernevibrationer i gang, og de vinder de finere astrale vibrationer.

Det er derfor åbenbart, at enhver beskadigelse af skjoldet er en alvorlig ulykke. Sådant skade kan forårsages på forskellige måder. Enhver stor sindsrystelse, eller enhver stærk, ondartet sindsbevægelse, som frembringer en art eksplosion i astrallegemet, kan gøre en sådan virkning, idet den river det fine væv i stykker og, som vi siger, gør mennesket forrykt. En frygtlige skræk kan gøre dette, eller et udbrud af vrede.

Seancer for udvikling, som spiritisterne kalder det, kan skade vævet og åbne de døre, som naturen havde til hensigt å holde lukkede.

Visse stimulanser, især alkohol og alle de bedøvende midler som tobak hører med til, indeholder stof, som, når det også forflygtiges, hvorved noget af det går fra fysisk tilstand over til astral. Det vil interessere forskere af diætetik (sundhedslære), især dem, som har studeret virkningerne af toxiner, at høre at selv te og kaffe indeholder de beskrevne stoffer, men små mængder, at virkningen kun ville vise sig efter lang uafbrudt misbrug af dem. Når dette finder sted, farer disse bestanddele ud gennem chakra'erne i modsat retning til den rigtige, og når de har gjort det gentagne gange, beskadiger de det fine og ødelægger det tilsidst.

Denne forringelse eller tilintetgørelse kan foregå på to måder i henhold til den vedkommende mennesketype og til mængden af bestanddelene i hans æteriske og astrale legemer. I den første type brænder det gennemstrømmende, forflygtigede stof ligefrem vævet bort og nedbryder således naturens afspærring.

I den anden type hærder de forflygtigede bestanddele atomet, idet de hindrer og lammer dets pulseren, så at det ikke lengre, kan føre den specielle slags Prana, som svejser det sammen med vævet. Vævet bliver, så at sige, forbenet, således at der i stedet for at komme for meget igennem fra det ene plan til det andet, kommer meget lidt af nogen slags igennem.

Det er let at skelne de to typer. I det første tilfælde har vi eksempler på delirium tremens, besættelse og visse former af vanvid. I det andet tilfælde, som er langt det almindeligste bemærker vi en almindelig sløven af de højere følelser og egenskaber, som resulterer i materialisme, brutalitet, dyriskhed og tab af selvbeherskelse. Det er velkendt, at de, som i overdreven grad hengiver sig til nydelse af bedøvende midler, såsom tobak, vil vedblive at tilfredsstille deres lyst selv på bekostning af deres medmenneskers lidelse eller ubehag. Deres finere følelse blevet afstumpet i den grad.

Da det almindelige menneskes bevidsthed hverken kan bruges fysisk eller astralt atomisk stof, er der ikke normalt nogen mulighed for bevidst samkvem mellem de to plan. Men efterhånden som han renser sine legemer, bliver han i stand til at fungere i det atomiske stof, og han kan da føre sin bevidsthed ad den direkte vej fra det ene atomiske plan til det andet. I dette tilfælde bevarer det atomiske væv fuldt ud sin stilling og sin virksomhed; det tillader bevidstheden at gå fra det ene til det andet, medens det samtidig opfylder sin bestemmelse at forebygge nøje samkvem med de lavere underplan, hvorfra mange uønskede indflydelser har mulighed for at komme.

For ærlige forskere af okkultisme er det derfor den eneste sikre vej at gå, ikke på nogen måde at fremtvinge udviklingen af psykiske evner, men at vente til de udfolder sig, som de vil udfolde sig i udviklingens normale forløb. På denne måde vil man opnå alle fordelene og undgå farerne.

KAPITEL XV.

Fødsel.

Det vil nu være nyttigt at studere den Æteriske Dublet i den forbindelse med det fysiske legemes fødsel og død.

Det er en velkendt sag for dem, som har studeret reinkarnationens mekanisme, at der for det æteriske legemes vedkommende træder en virkekraft til, som ikke gør sig gældende i tilfælde af de astrale og mentale legemer. Den Æteriske Dublet bygges i virkeligheden på forhånd til det kommende Ego af en elemental, som er den forenede tankeform af de fire Deva raja' er, der hver dirigerer et af det fysiske stofs fire æteriske underplan. Det er denne bygnings elementals først foreliggende arbejde at bygge den æteriske form, som det nye barnelegemes fysiske partikler skal bygges ind i.

Denne elementals form og farve varierer i forskellige tilfælde. I begyndelsen har den nøjagtig samme form og størrelse som det barnelegeme, den skal bygge. Clairvoyanter ser under tiden denne lille dukkeagtige skikkelse svæve omkring og efterhånden inde i moderens legeme, og de har undertiden fejlagtigt antaget den for at være det kommende barns sjæl i stedet for dets fysiske legemes form.

Så snart fostret er blevet lige så stort som formen og er rede til fødsel, udfoldes formen til det næste stadium, det skal stile efter - legemets størrelse, form og tilstand, som det skal være, hvad angår elementals arbejde på det tidspunkt, da den har i sinde at forlade det. Efter at elementalen har trukket sig tilbage, er hele legemets yderligere vækst under Ego'ets egen kontrol.

I begge disse tilfælde bruger elementalen sig selv som støbeform. Dens farver repræsenterer for en stor del de egenskaber der fordres i det fysiske legeme, den skal bygge, og dens form er også i almindelighed den, der er bestemt for det. Så snart elementalen har gjort sit arbejde, er der ikke mere nogen kraft til at holde dens partikler sammen, og den opløses.

Der er to ting at tage i betragtning ved bestemmelsen af beskaffenheden af det æteriske stof, der skal bruges til opbygningen af det æteriske legeme. For det første stoffets art, set fra de syv strålers eller lodrette inddelingers synspunkt, og for det andet stoffets beskaffenhed m. h. t. dets grovhed, finhed eller de vandrette inddelinger. Den første, stråletypen, bestemmes af det permanente fysiske atom, som har typen og undertypen præget i sig. Den sidste bestemmes af menneskets tidligere karma; bygnings-elementalen har til opgave at fremstille den type af fysisk legeme, som passer til menneskets behov. Elementalen består faktisk af den del af individets (prarábda) karma, som skal give sig udtryk i det fysiske legeme. Det afhænger f.eks. af den udvælgelse, bygnings elementalen foretager, om legemet af turen bliver kvikt eller trægt, roligt eller irritabelt, energisk eller dorsk, sensitivt eller uimodtageligt. Arvelighedsmulighederne ligger slumrende i det moderlige æg og det faderlige sædlegeme, og ud fra disse træffer elementalen sit valg efter det foreliggende behov.

Elementalen har legemet i sin varetægt fra begyndelsen, medens Ego'et først 'kommer i berøring med sin fremtidige bolig senere, nogen tid før den fysiske fødsel. Hvis det kun er nogle få ejendommeligheder, elementalen skal indpode, kan den tidligt trække sig tilbage og overlade Ego'et fuld kontrol af legemet. Men hvor det fordrer megen tid at udvikle de nødvendige begrænsninger, kan elementalen beholde sin stilling, indtil legemet er syv år gammelt.'

Det æteriske stof til barnelegemet tages fra moderens legeme. Derfor er det af så stor vigtighed, at hun kun forsyner med de reneste materialer. Hvis elementalen ikke skal en speciel udvikling med hensyn til ansigtstræk, såsom ualmindelig skønhed eller det modsatte, bliver moderens tanker og de tanker, der svæver omkring hende, den vigtigste virkekraft i denne henseende.

Det nye astrallegereme kommer i forbindelse med den Æteriske Dublet på et meget tidligt tidspunkt og har betydelig indflydelse på dets dannelse. Mentallegemet arbejder også igjennem det på nerve-organismen.

KAPITEL XVI

Døden.

Vi har i det foregående set, at under visse forhold *kan* den Æteriske Dublet skilles fra det tætte legeme, skønt forbundet med det ved en tråd eller en snor af æterisk stof. *Ved døden trækker den Æteriske Dublet sig endelig tilbage fra det tætte legeme og kan ses som en violet tåge, der fortætter sig til en skikkelse, som er en genpart af den døende, og er forbundet med det fysiske legeme ved en skinnende tråd. Denne tråd eller magnetiske bånd brister i dødsøjeblikket.*

Efterhånden som den buddhiske livs-væv ledsaget af prana, frigør sig for det tætte fysiske stof, trækker det hjertet rundt om det permanente atom. Atomet, vævet og prana stiger derpå op langs den underordnede Sushuna-nadi ind i den tredje hjernerule, derfra til forbindelsespunktet af issen og baghovedets sammenføjninger og tilsidst ud af legemet. Livs-vævet vedbliver at indhylle det fysiske permanente atom i kausallegemet, indtil den tid kommer, da der skal bygges ind i et nyt fysisk legeme.

Tilbagetrækningen af den æteriske Dublet og med den naturligtvis af Prana, gør en ende på det fysiske legemes udelte helhed og efterlader det som en blot og bar samling af uafhængige celler. De adskilte cellers liv fortsættes, hvilket bevises af den velkendte kendsgerning, at et ligs hår undertiden i vokse.

I det øjeblik den Æteriske Dublet trækker sig tilbage, og Prana følgelig ophører at cirkulere, løber de lavere liv, dvs cellerne vild og begynder at nedbryde det hidtil rede legeme. Legemet er således aldrig mere levende, end når det er dødt, men det er levende i sin helhed: levende som en hob, dødt som en organisme. Som Eliphaz Levi siger: *"Legemet vilde ikke opløses hvis det var dødt; alle de molekyler, det består af, er levende og kæmper for at skilles."* (Isis Unveiled, I, 450).

Når Dubletten tilsidst forlader det tætte legeme, går den ikke langt bort, men svæver i almindelighed over det. I denne tilstand er den kendt som gengangeren, og undertiden viser den sig for dem, den står meget nær, som en tåget skikkelse, meget sløvt bevidst og målløs. Hvis den ikke forstyrres af støjende sorg eller voldsom sindsbevægelse, er dens bevidstheds-tilstand drømmende og fredfyldt.

Det er under Dublettens udtræden og også bagefter, at et menneskes hele liv i hurtig rækkefølge passerer forbi Ego'et - hver eneste forglemt krog i erindringen udleverer sine hemmeligheder, billede efter billede, begivenhed efter begivenhed. (som skaber de såkaldte [NDO-opplevelser](#)/*<videolink, rø-anm.*) I disse få øjeblikke gennemlever Ego'et hele sit liv, ser hvad der er lykkedes for ham, og hvor han har fejlet; hvad] og hvad han har hadet. Han opfatter det heles overvejende tendens, hans livs fremherskende tanke gør sig gældende og viser det område, hvor han vil tilbringe den største del af sit liv efter døden. Som Kaushitakopanishat beskriver det; ved døden samler Prana alting sammen, og idet den trækker legemet, overleverer den det hele videre til *Den Vidende*, opbevaringsstedet for alt.

Efter dette stadium følger der sædvanligvis et kort tidsrum af fredelig ubevidsthed, som skyldes det æteriske stofs tilbagetræden og dets sammenfiltrering med astrallegemet, der bevirker at mennesket hverken kan virke i den fysiske eller den astrale verden. **Nogle mennesker frigør sig for det æteriske hylster i løbet af nogle få øjeblikke; andre bliver i det i timer, dage, eller end også uger. Det almindeligste er dog, at det kun tager nogle få timer.**

Efterhånden som dagene går, frigør de højere principper sig lidt efter lidt fra Dubletten, og denne bliver så på sin side et æterisk lig, som forbliver i nærheden af det tætte lig, og de opløses begge sammen. Disse æteriske gengangere ses ofte på kirkegårder, undertiden som violette eller blålig-hvide tåger eller lys; men ofte frembyder de et ubehageligt syn, fordi de gennemgår forskellige stadier af opløsning.

En af de største fordele ved ligbrænding er, at ved tilintetgørelsen af det tætte fysiske legeme, mister det æteriske legeme også sit holdepunkt og opløses således hurtigere.

Hvis et menneske er så vildledt, at han ønsker at klamre sig til det fysiske liv og endogså til sit døde legeme, er det en afgjort fristelse for ham, hvis det døde legeme bevares, enten ved begravelse eller ved balsamering, og det letter i høj grad hans uheldige forsæt. Ligbrænding hindrer fuldstændigt ethvert forsøg på delvis og unaturlig midlertidig forening af principperne. Desuden er der visse ubehagelige former af sort magi, heldigvis sjældne i det mindste i Vestens lande, som gør brug af det forrådnende fysiske legeme. Et dødt menneskes æteriske legeme kan ligeledes bruges på mange forskellige måder. Alle disse muligheder undgås ved den gavnlige brug af ligbrænding. Det er ganske umuligt for et dødt menneske at føle virkningerne af ilden på sit aflagte legeme; thi hvis det virkelig er døden, er det astrale og det æteriske stof blevet fuldstændig skilt fra det tætte fysiske.

Endskønt det er helt umuligt for en afdød at komme fuldstændigt tilbage i sit døde legeme, er det dog muligt for én, som er uvidende om alt ud over det rent fysiske liv, og er vanvittig af frygt for helt at blive afskåret fra det, ved sine vilde bestræbelser for at vedblive at være i berøring med det fysiske liv, at få fat på det æteriske stof af det aflagte legeme og trække det omkring sig. Dette kan give anledning til en hel del lidelse, som er fuldstændig unyttig og let kan undgås ved brugen af ligbrænding.

(ps- har sier Martinus- som kunne "se" forbindelsen til livet i underliggende spiraler/mikrokosmos, at ligbrænding medfører en alt for hurtig opløsning av det fysiske legemet, hvis mikroliv enda ikke helt har trukket seg ut, og at dette skaber unaturlig død og frygt for disse *MANGE dagsbevisste og høyst SANSENDE* levende væsener, i celler og underliggende spiralers liv. Mere om det i hans bog BISÆTTELSE. RØ-anm.)

Hos mennesker, som fortvivlet klynger sig til fysisk tilværelse, kan det astrale legeme ikke helt skilles fra det æteriske, og de er stadig omgivet af æterisk stof, når de vågner. Det er en meget ubehagelig tilstand, og den æteriske skal vil udelukke et sådant menneske fra den astrale verden, medens samtidig tabet af de fysiske sanser-organer hindrer ham i at komme i fuld berøring med jordlivet. Følgelig flyder han omkring, ensom, stum og rædselsslagen i en tyk, mørk tåge, ude af stand til at komme i berøring med nogen af planerne.

(Denne beskrivelse av tilstanden passer meget godt med det som berettes i T.LOBSANG RAMPA's bok: "THREE LIVES"; her og les også på <http://lobsang-rampa.net/ramtro.html> - samt i den 120 år gamle boken "A Wanderer in the Spirit Lands" (en vandrer i de åndelige land) av Franchezzo - se <http://galactic.no/rune/franchezzono1.htm> RØ-anm.)

I tidens løb svinder den æteriske skal bort, trods hans anstrengelser; skønt i almindelighed ikke før han har gennemgået store lidelser. *Venlige mennesker iblandt de døde, og andre, prøver at hjælpe den beskrevne slags personer, men sjældent med held.*

Undertiden kan mennesker i denne tilstand prøve igen komme i berøring med det fysiske plan gennem et medium, skønt mediets "åndelige ledere" i almindelighed strengt forbyder dem adgang, fordi de ved at mediet løber den risiko for blive besat eller at 'blive gjort sindssyg'. Undertiden kan de bemægtige sig et ubevidst medium - sædvanligvis en sensitiv ung pige - men forsøget kan kun lykkes, hvis pigens Ego har svækket sit hold på sine hylstre ved at hengive sig til mindre heldige tanker eller lidenskaber. Lejlighedsvis kan det også lykkes en menneskelig sjæl, som vandrer i denne grå verden, delvis at besætte et dyr; de mindre udviklede - kvæg, får og svin - bliver hyppigt angrebne, skønt katte, hunde og aber også kan bruges på denne måde. Dette synes at være den moderne, dvs 5.Race's, erstatning for vampyrens forfærdelige liv, som findes blandt den Fjerde Races mennesker.

Hvis man først er blevet indfiltret med et dyr, er det kun muligt at frigøre sig gradvis og med betydelig anstrengelse, som sandsynligvis vil strække sig over mange dage. Frigørelsen kommer først ved dyrets død, og selv da er der endnu en astral forbindelse at afryste.

KAPITEL XVII

Helbredelse.

Vi har allerede set at et menneske med et stærkt helbred bestandig fra sit legeme afkaster livskraftige udstrålinger, som kan opsuges af andre. På denne måde vil disse andre blive styrkede, og mindre svagheder kan kureres eller helbredelse kan i det mindste fremskyndes. Men da Prana's strømme lader sig påvirke af viljen, er det muligt for et menneske bevidst at lede de livskraft-strømme, der flyder ud af ham, og også i høj grad at forstærke deres naturlige mængde. Ved at lede strømmene til en patient, hvis kræfter er udtømt på grund af, at milten ikke gør sit arbejde ordentligt, kan der ydes betydelig hjælp til helbredelse; den forøgede livskraft, som sendes ind af lægen, holder derved patientens legemlige, maskineri i orden, indtil han er kommet sig tilstrækkeligt til at fabrikere sin egen forsyning af Prana.

De stærke kan således bevirke de svages helbredelse, i visse tilfælde blot ved den fysiske nærhed, og fremgangsmåden er enten helt ubevidst og automatisk, eller den kan hjælpes og fremskyndes næsten ubegrænset ved bevidst anstrengelse. Der kan ofte gøres megen nytte ved at forsyne patienten med rigelige strømme af livskraft, som vil overskylle patientens system med levendegørende energi; eller kraft-senderen kan lede strømmen til en speciel del af legemet, som er angrebet. Blot at forstærke Pranas omløb er tilstrækkelig til at helbrede mange små svagheder. Alle nervøse svagheder tyder på oprevent tilstand af den Æteriske Dublet, og det er også grunden til fordøjelse besværligheder og søvnløshed. Hovedpine forårsages sædvanligvis af ophobning enten af blod eller livs-vædske, som undertiden kaldes magnetisme. En stærk strøm, som af helbrederen ledes gennem den lidendes hoved, vil vaske det ophobede stof bort, hvorpå hovedpinen vil forsvinde.

Disse metoder er forholdsvis simple og på ingen måde vanskelige at anvende, skønt en dygtig helbreder kan forbedre dem i høj grad, især hvis vedkommende er clairvoyant. En sådan forbedring, som fordrer noget kendskab til anatomi og fysiologi, er at danne et mentalt billede af det syge organ og derpå forestille sig det, som det bør være, når det er rask (*no;friskt*). **Den stærke tanke vil støbe æterisk stof i den ønskede form, og den vil hjælpe naturen til at opbygge nye væv langt hurtigere, end de ellers vilde være muligt.**

En endnu grundigere fremgangsmåde er at skabe organet mentalt stof; derpå bygge det ind i astralt stof; så fortætte det med æterisk stof; og tilsidst bygge flydende og faste gasarter ind i støbeformen, idet man benytter de materialer, der er til rådighed i legemet, og tilfører det manglende udefra.

Følgende er en metodisk og virkningsfuld fremgangsmåde ved magnetisk helbredelse:

Patienten indtager en magelig stilling, enten siddende eller liggende, og beordres til at slappe af så fuldstændigt som muligt. Det er en meget bekvem metode at lade patienten sidde i en lænestol med stærke, flade arme. Helbrederen sidder så sidelæns på en af armene og er således lidt over patienten. Så stryger han med sine hænder oven patientens legeme, eller over den del af legemet, som der er hans hensigt at behandle magnetisk, idet han samtidig anspænder sin vilje for at fjerne det ophobede eller syge æteriske stof fra patienten. Disse strygninger kan foretages uden ligefrem at berøre patienten, skønt det ofte er en hjælp at lægge hele hånden blødt og let på huden. Efter hver strygning, må helbrederen passe på at kaste det æteriske stof, han har fjernet fra sig, ellers bliver noget af det måske i hans eget system, og i løbet af kort tid finder han måske, at han lider af den samme slags svaghed, som den, han har helbredet sin patient for. Der berettes om mange tilfælde af den art; en helbreder fjerner smerte fra en patients tand eller albue og kort efter opdager, at han selv lider af tandpine eller albuesmerter. I nogle tilfælde, hvor der gives gentagne

behandlinger, kan en helbreder, som undlader at bortkaste det angrebne stof, har har fjernet, gøre sig selv alvorlig syg og endogså få en kronisk lidelse. A. P. Sinnet omtaler et mærkeligt tilfælde; en dame, som blev helbredet for kronisk gigt, og derpå rejste til en anden del af Europa end den, hvor den rheumatiske helbreder boede. Fire år efter døde helbrederen, og den gamle reumatiske lidelse vendte straks tilbage til damen, lige så ondartet som før. I dette tilfælde ser det ud, som om den usunde magnetisme, som helbrederen havde fjernet fra patienten men ikke havde tilintetgjort, i årevis var blevet hængende i helbrederens aura, og ved hans død straks var fløjet tilbage til det sted, hvor den oprindeligt hørte til.

I almindelighed er det tilstrækkeligt med et pludselig stød at kaste hænderne nedad og bort fra én selv; eller magnetismen kan kastes i et fad med vand, og bagefter kaster man naturligvis vandet bort. Efter at denne foreløbige del af behandlingen er færdig, kan man fremme den ved at vaske sine hender i vand, før man begynder på den næste og mere positive behandlingen.

Man siger, at det også er muligt at lede den usunde magnetisme til visse arter af elementaler, hvor den vil finde det for den egnede område. Bibelens lignelse om en flok med svin være en allegorisk fremstilling af denne fremgangsmåde. Det synes jo ganske vist at være at foretrække at gøre noget sådant, hellere end at lade den usunde magnetisme flyde omkring, enten nær ved helbrederens aura eller ved andres, som tilfældigvis er i nærheden.

Der er en lille forandring i ovennævnte fremgangsmåde, som er særlig nyttig i tilfælde af lokal ophobning, nemlig at lægge hænderne på hver side af det angrebne sted og lede en strøm af rensende magnetisme fra den højre hånd til den venstre. **Ved denne magnetisme drives patientens ophobede stof ud.**

Det næste stadium, efter at vejen således er blevet forberedt, er at lade ens egen magnetiske vædske og Prana strømme ind i patienten. Dette kan gøres ved hjælp af lignende strygninger, dog denne gang med en stærk viljeanspændelse for at få en kraft til at strømme ind i patienten. Dette kan gøres som før ved hjælp af lange, strygende bevægelser over hele legemet, eller med kortere strygninger over et specielt område. Man kan bruge begge hænderne og lade strømmen gå fra den højre til den venstre gennem det område, man er ved at behandle.

Forskeren kan let forstå det ønskelige i, at helbrederen selv er fuldkommen rask, da han ellers vil kunne føre noget egen usunde magnetisme ind i patienten.

Det må bemærkes, at ved magnetisk behandling er påklædning noget af en hindring; i denne henseende er silke det værste. Derfor bør patienten have det, efter forholdene, mindst mulige på.

Da visse former af vanvid skyldes mangler i den æteriske hjerne, idet dens partikler ikke stemmer fuldkomment med de tættere fysiske partikler og således er ude af stand til at føre passende vibrationer fra de højere hylstre igennem, kan vi tænke os, at magnetisk behandling ville være velegnet til at helbrede sådanne tilfælde.

Der er naturligvis andre måder at påvirke det æteriske legeme på, fordi forbindelsen mellem de mentale, astrale og æteriske legemer er så nøje, at det er muligt for et hvilket som helst af legemerne at påvirke de andre.

I al almindelighed kan det siges, at det, som befordrer fysisk helbred, også har en heldig virkning på de højere hylstre.

Ubrugte muskler er, f.eks., ikke blot udsatte for at blive forringede, men også for at give anledning til en ophobning af magnetisme. Dette betyder et svagt sted i den Æteriske Dublet, gennem hvilket skadelige spirer, såsom smittespirer, kan komme ind.

På lignende måde vil mental eller astral sygelighed næsten sikkert, før eller senere, vise sig som fysisk sygdom. Et menneske, som astralt er "stundesløst", d.v.s. som tillader sit astrale legeme at bortødsle hans styrke på ubetydelige små sit sindbevægelser, vanskeligheder og bekymringer, er ikke blot tilbøjeligt til at frembringe ubehagelige og forstyrrende virkning på andre sensitive menneskers astral legemer, men de bestandige

astrale forstyrrelser virker hyppigt tilbage gennem det æteriske legeme på det tætte fysiske legeme, så at der opstår nervøse lidelser.

Næsten alle nervøse lidelser er f.eks. det direkte resultat af unødvendig bekymring og sindsbevægelse og ville snart forsvinde, hvis man kunne lære patienten at holde sine hylstre stille og fredelige.

Magnetisk helbredelse glider næsten umærkeligt over i mesmerisme, som vi derfor nu skal gå over til at undersøge.

KAPITEL XVIII. *Mesmerisme.*

Forskeren bør være klar over den fuldkomne tydelig og bestemte forskel mellem hypnotisme og mesmerisme. Hypnotisme, afledt af det græske ord "hupnos", der betyder søvn, betyder bogstaveligt at bringe til at sove. Sædvanligvis er den resultatet af en nervøs lammelse, frembragt af en let anstreng enten af øjennerverne eller på anden måde. Den er ikke i selv en skadelig tilstand at være i, skønt den naturligvis bruges både til gode og slette formål. Den gør ofte patienten ufølsom for smerte, og den kan give systemet en hårdt tiltrængt hvile. Den er fra første færd en selvskabt tilstand. Dens vigtigste resultat er, at den i større eller mindre grad bringer patienten under udøverens kontrol, så at denne, under visse forhold som varierer i henhold til patientens art og karakter og af hypnosens grad såvel som af hypnotisørens evne og dygtighed, kan tvinge den hypnotiserede til at gøre, hvad han ønsker.

Mesmerisme har et helt andet grundlag. Selve ordet stammer fra Frederick Mesmer (1734-1815), en doktor i Wien, som henimod slutningen af det 18. århundrede opdagede, at kunne helbrede ved hjælp af indflydelser, som kom fra hans hånd, og som han kaldte "dyrisk magnetisme". Hovedpunktet i mesmerisme er, at udøveren driver patientens egen magnetisme eller livsvædske ud eller tvinger den tilbage og erstatter den med sin egen livs-vædske. Den naturlige virkning af dette er, at kraftgivende Prana findes i den Æteriske Dublet, automatisk Prana i det tætte legeme.

Ligesom i tilfælde af magnetisk helbredelse er det åbenbart i høj grad ønskeligt, at en mesmerist har et sundt fysisk helbred. For en helbreder eller magnetisør sender ikke blot Prana ind i patienten, men også sine egne udstrømninger, og på denne måde er det muligt for helbrederen at bringe patienten fysisk sygdom. Da der desuden også kastes astralt og mentalt stof ind i patienten, kan der ligeledes overføres moralske og mentale sygdomme.

Af lignende grunde kan en mesmerist således, endogså ubevidst, vinde stor indvirkning over sin patient - en langt større magt end man i almindelighed tror. En hvilken som helst af mesmeristens karakteregenskaber kan meget let overføres til patienten, derfor er der åbenbart muligheder for farer i denne henseende.

Der er meget, der taler til fordel for mesmerisme udøvet rent helbredende hensigt og af mennesker, som forstår, hvad de gør, og som man kan være sikker på ikke vil misbruge deres magt; men mesmerisme anvendt i andre øjemed er bestemt ikke tilrådelig.

Mesmerismen har den fordel fremfor helbredelse af sygdom ved hjælp af viljekraft, at når der sendes viljekraft ned i det fysiske, er der en fare for at drive sygdommen tilbage ind i de finere hylstre, hvorfra den kom, og således hindre den endelige udtømmning på det fysiske plan af et onde, som har sin rod i tanken og følelsen. Helbredende mesmerisme er fri for denne fare.

Den Buddhistiske Paritta eller Pirit ceremoni (som bogstav lig betyder "velsignelser") er et interessant eksempel på magnetisk eller mesmeristisk helbredelse.

Ved denne sidder munkene i en kreds eller en fuldstændig kvadrat og holder i deres hænder et reb af tykkelse omtrent som en klædesnor, hvoraf der går snore ned i en stor krukke med vand. Skiftende hold munke fremsiger tekster af den hellige skrift i mange dage efter hinanden, idet de klart holder viljen til at velsigne i deres tanker. Vandet bliver meget stærkt ladet med magnetisme og bliver derpå fordelt mellem folket, eller et sygt menneske kan holde en tråd, som er forbundet med rebet.

I forbigående kan det bemærkes, at det er muligt at mesmerisere planter og frembringe tydelige og specielle resultater ved stimulering af deres vækst. Der er formodentlig meget få, som bevidst praktiserer dette, i det mindste i Vestens lande, skønt det, at nogle mennesker har en "heldig hånd" med planter, blomster o.l., måske delvis kan forklares derved. Men en mere almindelig årsag til sådanne foreteelser ligger dog i sammensætningen af de æteriske og andre legemer og i menneskets slægtskab med elementerne, af hvilke de, hvis element er fremherskende i hans hylstre, er mest venligsindede mod ham. Naturånder, som kun har ringe ansvarsfølelse, og hvis vilje ikke er stærkt udviklede, kan i almindlighed let beherskes mesmerisk, og kan så anvendes på mange måder til at udføre magikerens vilje. Så længe de opgaver, der gives dem, ligger inden for deres evner, udfører de dem tro og sikkert.

Det er også muligt at mesmerisere personer, som er nylig døde, endnu svæver over os i deres astrale legemer.

KAPITEL XIX. *Skaller og Skjolde.*

Der er visse tilfælde, hvor det er både tilladeligt og ønskeligt at forme enten en skal eller et skjold af æterisk stof for at skytte sig selv eller andre mod ubehagelige indflydelser af forskellig art.

Det er f.eks. sandsynligt, at der i en stor blandet menneskemængde findes megen fysisk magnetisme, som er ubehagelig om ikke ligefrem skadelig for en okkult forsker. Der er nogle mennesker, som, medens de selv kun har ringe livskraft, har den evne - som oftest ubevidste - til at tømme andre mennesker i nærheden for deres forråd af Prana. Hvis nu disse vampyragtige personer kun tog fra andre de æteriske partikler, der normalt udstødes fra legemet, som ikke mere har brug for dem, ville der ikke ske nogen skade, men ofte er sugningen så voldsom, at hele Pranas omløb i ofret fremskyndes, således at de rosafarvede partikler også bliver draget ud af systemet, før deres ejer har optaget deres praniske indhold i sig. En dygtig vampyr kan således i løbet af et par minutter udsuge et menneske for al hans styrke.

Vampyren selv har ingen videre nytte af den livskraft har plyndret en anden for, fordi hans eget system er anlagt på at forøde, hvad han erhverver, uden behørigt at opsuge det. Et menneske i denne tilstand behøver mesmerisk behandling, ved man forsyner ham med nøjagtigt begrænsede mængder af Prana, indtil hans Æteriske Dublet har genvundet sin elastitet, så at både sugningen og udstrømningen ophører. Udstrømningen af livskraft finder snarere sted gennem alle legemets porer, end gennem nogen enkelt del af det.

I visse abnorme tilfælde kan et væsen forsøge at gribe og besætte andres fysiske legemer. Det kan også være nødvendig eks. at sove i en jernbanevogn i tæt fysisk nærhed af mennesker af vampyr-typen, eller hvis udstrålinger er grove og mindre ønskelige, eller forskeren kan være nødt til at besøge mennesker eller steder, hvor sygdomme er overhåndtagende.

Nogle mennesker er så sensitive, at de har tilbøjelighed i gen-frembringe i deres egne legemer symptomer fra andre i mennesker, som er syge eller svage. Ligeledes er der mange, som lider betydeligt under det ustandselige spil af en støjende bys mangfoldige vibrationer.

I alle disse tilfælde kan man med fordel benytte en æterisk skal for at beskytte sig. Det er imidlertid vigtigt at bemærk en æterisk skal, som holder æterisk stof *ude*, også vil hold det *inde*, og at ens egne æteriske udstrålinger, af hvilke mange er giftige, derfor også vil blive holdt inden for skallen.

Skallen dannes ved en anspændelse af viljen og af indbildningskraften. Det kan gøres på to måder. Enten kan man tætte omkredsen af den æteriske aura, som følger det fysiske legemes form og er en ubetydelig smule større, eller man fabrikere, en ægformet skal af æterisk stof taget fra den omgivende atmosfære. Det sidste er at foretrække, skønt det for en langt større anspændelse af viljen og et nøjere kendskab til den måde, på hvilken den former fysisk stof.

Forskere, som ønsker at beskytte deres fysiske legeme under søvnen ved hjælp af en æterisk skal, må passe på at danne af æterisk stof, ikke af astralt. Der fortælles om en forsker som begik denne fejltagelse med det resultat, at det fysiske legeme blev efterladt helt ubeskyttet, medens han selv svævede bort i en uigennemtrængelig astral skal, som hverken tillod noget at komme til eller fra den bevidsthed, der var fængslet i den.

Dannelsen af en æterisk skal før man falder i søvn kan måske hjælpe Ego'ets erfaringer til at komme igennem vågne bevidsthed ved at hindre de tanker, som altid svæver omkring i den æteriske verden, og bestandig bombarderer hylstrene, i at komme ind i den sovende æteriske hjerne og der blive blandet sammen med den æteriske hjernes egne tanker.

Da den æteriske del af hjernen er legeplads for den skabende indbildningskraft, tager den virksom del i drømme, især der forårsages af indtryk ude fra eller af indre tryk fra karrene. Dens drømme er sædvanligvis dramatiske, for den trækker veksler på de ophobede indtryk i den fysiske hjerne som den ordner, adskiller og forbinder igen efter sit eget forgodtbefindende, og skaber således den lavere drømmeverden.

Den bedste måde at holde sig praktisk talt upåvirket fra indtrængende tanker, medens man er vågen, er ved at holde hjernen fuldstændig beskæftiget i stedet for at lade den være tom, med døren vidt åben for strømmene fra det forvirre kaos udenfor.

Under søvnen er den æteriske del af hjernen naturligvis mere i de ydre tankestrømmes magt. Ved hjælp af de ovenfor anførte midler skulle forskeren kunne holde sig fri for sådanne besværligheder.

I nogle tilfælde er det ikke nødvendigt at lave en skal til at omgive hele legemet, men kun et lille lokalt skjold til at beskytte sig mod en bestemt forbindelse.

Der er således nogle sensitive mennesker, der lidér meget blot ved at give andre hånden. I sådanne tilfælde kan man ved en anspændelse af viljen og indbildningskraften danne et midlertidigt skjold af æterisk stof, som fuldstændigt vil beskytte hånden og armen mod indtrængen af en eneste partikel ladet med uønsket magnetisme.

Lignende skjolde benyttes til beskyttelse mod ild, men I dette formål er det nødvendigt at have langt større kendskab praktisk magi. Sådanne skjolde af æterisk stof, hvis tynde lag kan blive således behandlet, at det bliver absolut uimodtageligt for varme, kan spredes over hænderne, fødderne, eller over de varme stene eller andre substanser, der bruges ved ildprøve-ceremonier, som endnu praktiseres i visse dele af verden. Denne foreteelse ses undertiden ved spiritistiske seancer hvor deltagerne bliver sat i stand til at tage fat på glødende kul, uden at tage skade.

Man må naturligvis være klar over, at de skaller og skjolde vi har talt om, er rent æteriske og derfor ikke har nogen evne at holde astrale og mentale indflydelser borte; til dette formål må der bruge skaller af materiale fra disse plan. Men med dette har vi ikke at gøre her.

KAPITEL XX.

Mediumitet.

Et medium er et abnormt organiseret menneske, hos hvem der let foregår en adskillelse af det æteriske og, det tætte legeme. Når den Æteriske Dublet er uddrevet, udgør den for en stor del det fysiske grundlag for "materialisationerne".

Sådanne materialiserede former er i almindelighed strengt begrænsede til mediets umiddelbare nærhed, da det stof, af hvilket de er dannede, er underkastet en tiltrækning, der bestandig trækker det tilbage til det legeme, hvorfra det kom, så hvis det i for lang tid holdes borte fra mediet, falder skikkelsen sammen, og det stof, hvoraf den er dannet, strømmer øjeblikkelig tilbage til dets kilde.

Sådanne former kan kun bestå i nogle få øjeblikke midt i de stærke vibrationer af strålende lys.

Mediumitetstilstanden er i det hele taget farlig og heldigvis forholdsvis sjælden; den giver anledning til megen nervøs spænding og forstyrrelse. Når den Æteriske Dublet bliver uddrevet, bliver selve Dubletten revet i to stykker; den kunne ikke i sin helhed blive skilt fra det tætte legeme uden at forårsage dets død, eftersom livskraften eller Prana ikke kan cirkulere, hvis det æteriske stof ikke er til stede. Selv en delvis uddragning af Dubletten fremkalder dødsghed i det tætte legeme og afbryder næsten livsvirksomhederne. Denne farlige tilstand følges i almindelighed af overordentlig udmattelse (se kap. I, side 12).

Den frygtelige taping af livskraften, som forårsages ved uddragning af midlet til Pranas cirkulation, er grunden til, at medier så ofte falder sammen efter en séanee, og også til at så mange medier tilsidst bliver drankere; de bruger stimulanser for at tilfredsstille det frygtelige begær efter oplivelse, der forårsages af det pludselige tab af kræfter.

Sir William Crookes skriver i sin "Researches" (Undersøgelser) side 41: "Efter at have været vidne til den pinlige tilstand af nervøs og fysisk udmattelse, Mr. Home har været i efter nogle af disse eksperimenter - efter at have set ham ligge i en næsten bevidstløs tilstand på gulvet, bleg og målløs, kunne jeg neppe tvivle om, at udviklingen af psykisk kraft ledsages af en tilsvarende taping af livskraft".

Tilstanden ligner nøjagtigt den rystelse, der følger efter en kirurgisk operation.

Ved en spiritistisk séance kan en clairvoyant se den Æteriske Dublet sive ud, i almindelighed fra mediets venstre side, men undertiden fra hele legemets overflade, og det er denne, der ofte viser sig som den "materialiserede ånd", der let lader sig danne til forskellige former af de tilstedeværendes tanker, og som vinder styrke og livskraft, efterhånden som mediet synker i dyb trance. Sædvanligvis finder dette naturligvis sted uden nogen bevidst bestræbelse fra de tilstedeværendes side, men det kan dog frembringes med overlæg. HP. Blavatsky erklærede således, at under de mærkværdige fænomener i familien Eddy's hjem, dannede hun forsætligt de "ånde"former, der viste sig, i forskellige skikkelser, som de tilstedeværende så.

Endskønt æterisk stof, der er formet til sådanne "ånde"-skikkelser, er usynligt for almindelig synsevne, kan det dog virke på en fotografisk plade, da en sådan er følsom for visse bølglængder af lys, som ingen virkning har på det menneskelige øje. Dette er den fornuftsmæssige forklaring på mange af de tilfælde, der omtales, hvor "åndformer" har vist sig på negativet af et almindeligt fotografi.

Det hænder hyppigt ved séanser, at der foruden stoffet fra mediets Æteriske Dublet også uddrages stof fra deltagernes legemer; deraf kommer den træthed, der ofte føles af dem, som er til stede ved sådanne seancer.

Det er kun, når det fysiske legeme er fuldkommen passivt, at der uden livsfare kan

uddrages megen Prana af det. Endskønt mediet sædvanligvis hele tiden er bevidst i baggrunden, svækker dog ethvert forsøg på at gøre individualiteten gældende eller på at tænke sammenhængende, øjeblikkelig den materialiserede form eller fører den tilbage til "kabinettet" (Mediet). En pludselig rystelse eller en forstyrrelse, eller et hvilket som helst forsøg på at gribe "åndeformen", kan godt være i højeste grad farligt og kan endogså have døden til følge.

Foruden udstødelsen af æterisk stof, fjernes der også i mange tilfælde samtidig tæt fysisk stof, formodentlig mest gasarter og vædsker, fra mediets legeme. Der er også beretninger om mange tilfælde, hvor mediets legeme under materialiseringen skrumpede synligt ind, ansigtets rynkede og visne udseende skal have været ualmindeligt uhyggeligt og fælt at se. Ved ligefrem at veje mediets fysiske legeme, har man fundet at det var blevet 40 pund lettere end normalt, medens vægten af den materialiserede form har vist sig at være mindst lige så meget som formindskelsen af mediets vægt og i almindelighed mere end denne, formodentlig på grund af at der uddrages noget tæt stof fra de tilstedeværendes legemer. I et velkendt tilfælde bar en materialiseret form mediets -Mr. Eglintons - formindskede legeme.

For et astralt væsen, som ønsker at "åbenbare" sig eller at frembringe nogle fænomener på det fysiske plan, tjener et medium det formål at levere det nødvendige æteriske stof, der virker som et mellemlid til at føre de astrale kræfter ind i fysisk stof.

Der foregår noget lignende, når en død dronker, som svæver over en beværtning, trækker et slør af æterisk stof omkring sig for at kunne indsuge lugten af den alkohol, han tørster efter. Da han er ude af stand til at lugte alkohol på samme måde som vi, prøver han på at få andre til at drikke sig fulde, så at han delvis kan træde ind i deres fysiske legeme og besætte dem og således endnu engang direkte opleve den smag og de andre fornemmelser, han så brændende begærer.

Undertiden uddrages der kun tilstrækkeligt æterisk stof fra et medium til at frembringe en hånd eller endogså kun nok af fingrene til at holde et blyant og skrive, eller frembringe "banken", vælte eller flytte genstande osv. I almindelighed uddrager man både æterisk stof og tæt fysisk stof fra mediet og udnytter det således, at det lige netop dækker en astral form, nok til at gøre denne synlig for de tilstedeværende; **den sete form er således ikke fast, men kun en tynd hinde.**

Men det "ånd" draperi, som er så almindeligt ved séancer, dannes ofte af mediets eller deltagernes klæder. Vævet kan være helt groft eller overordentlig fint, ja finere end nogen frembringelse fra østerlandske væve. Lejlighedsvis kan sådant draperi fjernes fra séance-værelset; undertiden kan det vare i årevis, til andre tider svinder det bort i løbet af en times tid, eller endogså på nogle få minutter.

Der kan ikke være tale om andet, end at udøvelsen af mediumitet er skadelig og kan være overordentlig farlig, undtagen måske i meget sjældne tilfælde, og hvor der er taget alle mulige forsigtighedsregler. **Alligevel må det indrømmes, at ved dens hjælp har store mængder af mennesker erhvervet kundskab om eller tro på virkeligheden af en uset verden og af livets fortsættelse efter døden.** På den anden side kan det påstås, at sådan tro eller sådan kundskab kunne man have opnået på andre og mindre skadelige måder.

En øvet okkultist, f.eks. som er i forbindelse med en hvilken som helst retning af "hvid magi", vil aldrig benytte noget menneskes Æteriske Dublet for at frembringe en materialisation, heller ikke vil han forstyrre sin egen, hvis han ønsker at gøre sig selv synlig i en afstand. Han vil blot materialisere sit astrallegeme ved at fortætte det og bygge ind i det og omkring det, en tilstrækkelig mængde af den omgivende æter og med en vilje-anspændelse, holde det i den form, så længe han behøver det.

De fleste ånde "ledere" kender meget godt de farer, deres medier er udsat for, og tager alle de forholdsregler de kan for at beskytte medierne. Det kan endogså undertiden komme til at gå ud over "ånderne" selv, grundet på den nøje forbindelse, der er oprettet

mellem den materialiserede forms æteriske stof og det astrale stof i "åndens" legeme, når f.eks., en materialiseret form bliver slået eller såret.

Det er naturligvis sandt, at intet fysisk våben kan påvirke et astralt legeme, men en beskadigelse af en materialiseret form kan overføres til det astrale legeme ved den foreteelse, der kaldes "tilbageslag".

Grundet på at der ved en materialisation kan lånes stof fra alle de tilstedeværende såvel som fra mediet, kan der foregå en betydelig blanding af sådant stof, og det er følgelig sandsynligt, at uheldige egenskaber eller laster hos en af deltagerne vil virke tilbage på de andre og mest af alle på mediet, som er den, der trækkes mest på, og som næsten sikkert er den mest følsomme af dem alle. Nikotin og alkohol forgiftning synes at være særlig virksomme til at frembringe uheldige virkninger på denne måde.

Medier af en lav type tiltrækker i særdeleshed mindre ønskelige astrale væsener, som kan forstærke deres egen livskraft på mediets og deltagernes bekostning. Et sådant "spøgelse" kan endogså hæfte sig på en af de lavt udviklede tilstedeværende og resultaterne er beklagelige.

Man kender endogså tilfælde, hvor et udenforstående væsen, inkarneret eller ekskarneret, har bemægtiget sig et sovende menneskes legeme og brugt det, måske i søvngængeri, til sine egne formål. Et mediumistisk menneske er sandsynligvis mest udsat for, at dette hænder.

KAPITEL XXI

Dr. Walter J. Kimer's arbejde.

I en bog med titlen "The Human Atmosphere" (Den menneskelige Atmosfære, 1911) beskriver dr. W. J. Kilner undersøgelser, han har foretaget af den menneskelige aura ved hjælp af kulørte skærme. Dette kapitel er et kortfattet udtog af dr. Kilner's vigtigste principper og opdagelser. For yderligere enkeltheder, især med hensyn til brugen af skærme, henvises læseren til den nævnte bog.

Det er interessant at bemærke, at dr. Kilner fralægger sig al clairvoyant evne og ikke engang havde læst beretninger om auraen, før mere end tres af hans patienter var blevet undersøgte. Han påstår, at hans metoder er rent fysiske og kan benyttes med held af enhver, som gør sig den nødvendige ulejlighed.

Skærmene er tynde, flade glas-celler, som indeholder dicyanin farver i alkohol. Der bruges forskellige farver for forskellige formål, såsom mørk og lys karmin, blå, grønt og gult.

Når Operatøren ser på lyset et halvt minut eller længere gennem en mørk skærm og derpå ser på patienten gennem en lys skærm, finder han, at han kan se auraen. Brugen af skærmene synes at påvirke øjnene, først midlertidig, senere vedblivende, så at operatøren efter nogen tids forløb kan se auraen, selv uden skærmene. Det tilrådes imidlertid at vise stor forsigtighed i brugen af skærmene, da man let kan få stærke smerter i øjnene.

Man bør bruge et mat, spredt lys, kun fra én retning, helst fra bagved iagttageren, tilstrækkeligt til at man kan se legemet tydeligt. Almindeligvis er en død, sort baggrund nødvendig. Nogle iagttagelser fordrer dog en hvid baggrund. Den iagttagne person bør være omkring tolv tommer foran baggrunden for at undgå skygger og andre optiske bedrag.

Foruden de kulørte skærme har dr. Kilner ved undersøgelse af auraen anvendt en anden sindrig metode, som han kalder de Udflydende Farvers Metode. Man ser først i tredive eller tres sekunder på et kulørt bånd, 2 X 3/4 tommer nogenlunde godt belyst. Dette har den virkning at trætte øjets evner til at se den specielle farve, og desuden finder man, at øjnene bliver abnormt følsomme for andre farver. Når blikket derpå føres over til

patienten, ser man et bælte eller bånd af den udfyldende farve af samme størrelse og form som den oprindelige strimmel. Dette "genfærd" holder sig en lille tid. Ved udførelsen finder man, at farveforandringer i auraerne har den virkning, at de forandrer U. F. båndets udseende. Ved hjælp heraf kan dygtige iagtagere konstatere en mængde kendsgerninger om auraen, som man ikke ville kunne opnå ved hjælp af skærmene alene. De farver dr. Kilner anvender, er:

1. Gummigut som har en U. F. Berliner Blåt.
2. Antwerp Blåt som har en U. F. Gummigut
3. Karmin som har en U. F. Gennemsigtig Smaragdgrøn.
4. Smaragdgrøn som har en U. F. Karmin.

Man har iagttaget, at auraen har tre tydelige dele, som dr. Kilner kalder:

- (1) Den Æteriske Dublet.
- (2) Den Indre Aura.
- (3) Den Ydre Aura.

1) Den Æteriske Dublet viser sig gennem skærmene som et mørkt bånd, der støder til og nøjagtigt følger legemets omrids. Dets bredde er ens helt igennem og er sædvanligvis fra en sekstendedel til en tre sekstendedel tomme. Dens størrelse er forskellig hos de forskellige personer og også hos den samme person under forandrede forhold. Den viser sig at være helt gennemsigtig og tydelig stribet med meget fine streger af en smuk rosa farve; disse synes at give pladsen mellem stregerne et farveskær. Rosafarven indeholder sikkert mere blå end der er i karmin. Det er sandsynligt, at stregerne er selvlysende. Hidtil har man ikke fundet nogen egenskaber eller forandringer i den Æteriske Dublet, som kan antages at være til hjælp i diagnoser.

2) Den Indre Aura begynder fra den yderste kant af den Æteriske Dublet, skønt den ofte synes at berøre legemet selv. Den har sædvanligvis en ensartet bredde, 2 til 4 tommer helt igennem; dog er den undertiden lidt smallere nedad lemmerne og følger legemets omrids. Den er forholdsvis bredere hos børn end hos voksne. Dens bygning er kornet; kornene er overordentlig fine og således ordnede, at udseendet bliver stribet. Striberne løber parallelt med hverandre, i ret vinkel med legemet, og i bundter; de længste i midten, de korteste yderst, med en afrundet margin. Bundterne er sammenhobede og giver således auraen et takket omrids. Man har ikke bemærket nogen farve hos striberne. Ved dårligt helbred er de mindre synlige.

Den Indre Aura er den tætteste del af den egentlige aura. Den træder sædvanligvis tydeligere frem og er bredere hos mennesker med et stærkt fysisk helbred.

3) Den Ydre Aura begynder fra den ydre kant af den Indre Aura, og i modsætning til den Indre Aura er der betydelig forskel i dens størrelse. Rundt om hovedet strækker den sig sædvanligvis omkring to tommer ud over skuldrene; ved legemets sider og ryg er den omkring fire eller fem tommer bred; på forsiden af legemet lidt smallere. Den følger nøje legemets omrids, undertiden er den lidt smallere nedad benene. Rundt om armene svarer den til den, der omgiver benene, men er i almindelighed bredere rundt om hænderne og står ofte et langt stykke frem fra fingerspidserne. Omridset er ikke absolut skarpt, men forsvinder lidt efter lidt i rummet. Den Ydre Aura synes at være uden struktur og ikke-lysende. Den indre del af den Ydre Aura har større korn end de ydre dele; de forskellige størrelser går gradvis umærkeligt over i hverandre.

Drenge og pigers Auraer synes at være ens indtil en alder af omkring tolv eller tretten år, undtagen at den kvindelige Auras væv i almindelighed er finere end den mandliges. Fra ynglinge. alderen fremefter bliver den mandlige og den kvindelige Aura forskellige, men i begge forekommer der betydelige individuelle ejendommeligheder. Den kvindelige Aura er i almindelighed meget bredere ved legemets sider, største

bredde er ved bæltestedet, og den er også bredere ved ryggen end foran, den bredeste del er ved krydset, hvor den ofte bulner ud.

Dr. Kilner mener, at en form omtrent som en ægformet oval er den mest fuldkomne, og afvigelser fra denne skyldes manglende udvikling. Finhed og gennemsigtighed kan anses for at være tegn på en højere slags Aura.

Børns auraer er bredere i forhold til deres højde end voksnes. Børn, især mandlige, har også en Indre Aura, der er næsten lige så bred som den Ydre, så at det kan være vanskeligt at skelne mellem de to.

Intelligente mennesker har i almindelighed større Auraer en uintelligente. Dette er især fremtrædende omkring hovedet. Jo mere gråt der er i en Aura, jo mere træg eller mentalt uudviklet er dens ejer.

Undertiden kan man se en svag dis, som strækker sig udefter, meget langt hinsides den Ydre Aura. Dette er kun blevet iagttaget, hvor Auraen er ualmindelig udstrakt, og det synes muligt, at det er en fortsættelse af den Ydre Aura. Dr. Kilner kalder den den Ultra-Ydre Aura.

Man har iagttaget lyse pletter, stråler eller strømme, der strålede ud fra forskellige dele af legemet. Undertiden kommer og forsvinder de hurtigt, undertiden er de vedvarende. Pletter synes aldrig at være farvede; stråler er i almindelighed farveløse, dog har (1e undertiden et skær af forskellige afskygninger. Hvor de forekommer bliver Auraen sædvanligvis tættere. Der er tre slags:

1) Stråler eller pletter, lysere end den omgivende Aura, helt adskilt fra, men tæt ved legemet. I deres mest almindelige form er de forlænget, deres lange akser parallelle med legemet. Deres sider er i almindelighed tydelige og falder nøjagtigt sammen med kanten af den Indre Aura, men enderne er i almindelighed sammentrukne og mindre lyse og svinder ofte bort i den tilstødende Aura.

Den Indre Aura inden for strålen mister i almindelighed, men ikke altid, sit sribede udseende og bliver kornet. Jo længere strålen holder sig, jo grovere bliver kornene.

2) Stråler, der udgår fra én del af legemet og løber til en anden del ikke ret langt derfra. Disse stråler er i almindelighed overordentlig skinnende. Man kan, f.eks., se dem løbe fra legemet til en arm, eller, hvis armen er bøjet, fra armhulen til håndleddet.

Hvis iagttageren holder sin hånd nær ved patienten, bliver begges Aura næsten ufravigeligt lysere lokalt, og i løbet af kort tid danner der sig en fuldstændig stråle mellem hånden og den nærmeste del af patienten. Sådanne stråler dannes lettere mellem punkter end mellem overflader.

I ét tilfælde var en stråle fra én persons hånd til en andens af en lys gul farve, som skiftede til en klar rubinfarve.

3) Stråler, som springer frem i ret vinkel fra legemet ud i rummet, lysere end og lige så langt som den Yderste Aura, og endogså hinsides denne. Strålernes sider er i almindelighed, men ikke altid, parallelle og sjældent vifteformede; enderne bliver spidse og svinder bort, især når de udgår fra fingerspidserne.

Man har aldrig iagttaget andre end lige stråler. Deres normale retning er lodret til legemet; men de kan tage en anden retning, som f.eks., når de løber fra ét menneskes fingerspidser til et andet menneskes.

Foruden den almindelige blålig-grønne farve har man iagttaget afskygninger af rødt og gult i strålerne. Det, at deres bygning ligner den Indre Auras, og at man aldrig har iagttaget, at de har formindsket den tilstødende Ydre Aura, hverken med hensyn til tæthed eller til farve, berettiger til den slutning, at strålerne og den Indre Aura har en fælles oprindelse - legemet, og at en stråle derfor kun er et forlænget bundt af den Indre Auras striber.

Dr. Kilner har også bemærket, at han under lignende betingelser, men dog med større vanskelighed, kunne se en dis eller Aura af en blålig farve omkring magneter, især ved polerne; en gul Aura rundt om en krystal af uranium nitrate; en blålig Aura rundt om polerne af galvaniske celler, rundt om en hvilken som helst leder, der var tilsluttet

polerne, og i rummet mellem de to ledningstråde, som hver var forbundet med en af polerne og med hinanden.

I betragtning af (1) at den Indre Aura har en sribet bygning, medens den Ydre Aura er helt tåget, (2) at den Indre Aura har en nogenlunde tydelig kant, medens den Ydre Aura er dårligt afgrænset, (3) at den ydre margin af den Indre Aura er takket, men at den Ydre Aura på ingen måde svarer dertil, (4) at strålerne går ud fra den Indre Aura, men at man aldrig har set dem begynde i den Ydre Aura og gå igennem til den Indre Aura, slutter dr. Kilner (1) at det er mest sandsynligt, at den Ydre Aura ikke er afledt af den Indre, og (2) at de to Auraer sandsynligvis ikke er frembragt af den samme kraft.

Dr. Kilner fastslår altså (1), nr.1 Aurisk Kraft (forkortet 1 AF) som frembringer den Indre Aura, og (2) nr.2 Aurisk Kraft (2 AF) som frembringer den Ydre Aura.

1 AF virker tilsyneladende meget stærkt indenfor et foreskrevet område. Ved hjælp af lokal forøgelse af kraften og med en anspændelse af viljen kan man bevidst udkaste stråler.

2 AF er mere bevægelig og har et større virkeområde end 1 AF. Den synes at være helt uafhængig af viljen.

Forskellige helbredstilstande, almindelige eller lokale, virker på kræfterne og gennem dem på Auraerne, dog ikke nødvendigvis på samme måde både på den Ydre og den Indre Aura.

En lokal sygdom kan få alle striberne til at forsvinde fra den Indre Aura, som da bliver mere gennemsigtig og tættere og skifter farve. Den kan også vise sig med grove stråler på en måde, der er helt forskellig fra de fine sundheds-striber, eller den kan danne et rum, hvor der ikke er nogen Indre Aura.

En sygdom, der strækker sig over en stor del af legemet, kan gøre den Indre Aura smallere på den ene side af legemet end på den anden. Dermed følger en forandring af den Indre Auras sammensætning og også ofte af farven.

Forskelligheder i den Ydre Aura som følge af 2 AF er mindre end tilfældet er med den Indre Aura. Bredden kan trække sig sammen, men aldrig helt forsvinde, og farven kan skifte. En forandring over en stor flade af legemet kan fuldstændig forandre den Ydre Auras form. Den Ydre Aura kan blive smallede, uden at det har nogen virkning på den Indre Aura; men hvis den Indre Aura kryber ind, gør den Ydre Aura det også.

Forandringer i Auraerne kan frembringes af sygdom. Ved hysteri er den Ydre Aura bredere ved siderne af kroppen. Dens bredde trækker sig pludselig sammen nær ved det hårbevoksede sted over kønsdelene. Der er en opsvulming ved ryggen i lændeområdet.

Ved epilepsi er den ene side af både den Indre og den Ydre Aura sædvanligvis sammentrukket i hele deres længde. Den Indre Aura bliver mere uigennemsigtig, vævet bliver grovere, og sribningen formindskes eller forsvinder. Farven er i almindelighed grå.

En sammentrækning af den Indre Aura er ufravigelig tegn på en alvorlig sygdom. Af og til ser man et absolut brud i Auraen.

Den Indre Aura forandrer sig ikke i nogen videre grad med hensyn til form og størrelse; men dens sammensætning forandres betydeligt. Den Ydre Aura skifter hyppigere og i videre udstrækning i form og størrelse; men næsten umærkeligt i sammensætning.

Det første sygelige symptom i tilfælde af sygdom er formindskelse eller fuldstændigt ophør af sribning; samtidig hermed bliver kornene grovere, hvilket tilsyneladende skyldes sammenslutning af mindre korn.

Jævnside med en forstyrrelse af den Indre Aura følger der en gradvis forandring af den Ydre Aura.

Forberedelse af øjet ved hjælp af skærmene gør det vanskeligt nøjagtigt at vurdere forskellighederne i Auraens farve. Farven synes hovedsagelig at svinge fra blå til gråt. Den afhænger mere af temperament og mentale evner end af forandringer af legemligt helbred. Jo større mental styrke, desmere blå er Auraen. Mangelfuld mental evne tjener

til at gøre Auraen grålig.

Dr. Kimer udførte nogle få eksperimenter, som viste, ikke blot at stråler ved en vilje-anspændelse kunne fremkastes fra forskellige dele af legemet, men også at en stråles farve eller en del af Auraens farve kunne varieres ved en anspændelse af viljen. Man har på denne måde frembragt røde, gule og blå farver; blå var den letteste at frembringe, fandt man, gult den vanskeligste.

En omhyggelig undersøgelse af dr. Kilners resultater afslører, at disse med betydelig nøjagtighed stemmer med dem, der er opnået ved clairvoyance. Dr. Kilner synes dog i nogle henseender at have studeret Auraens bygning og sygdommes virkninger på den mere indgående.

Det, dr. Kilner kalder den Æteriske Dublet, er åbenbart identisk med det, der beskrives under samme navn af clairvoyanter.

Stribningen i dr. Kilners Indre Auraer er tydeligt nok det samme som Sundheds Auraen (se kap. IV, s.41). Det forekommer nærværende forfatter, at det, dr. Kilner beskriver som den Ydre Aura; består af æteriske partikler, fra hvilke Prana er blevet udtaget, og andet æterisk stof udsondret fra legemet (se kap. XL Udsondringer). Forskeren skulle sammenligne de omrids af Auraer, som gives i dr. Kilners bog, med illustration XXIV af Sundheds Auraen i "Man Visible and Invisible".'

Det synes berettiget at antage, at hvis dr. Kilners metoder blev ført videre, ville det føre til den fysiske erkendelse (1) af de Æteriske Chakra'er (2) af Pranas strøm ind i og gennem legemet, (3) den Æteriske Dublets natur og opbygning i legemet. Da dr. Kilner har omtalt vanskeligheden ved at iagttage Auraen imod en baggrund af kød, har nærværende forfatter tænkt på, om der ikke kunne fås en passende baggrund ved på en eller anden måde at farve den iagttagne persons hud.

Dr. Kilner erklærer, at det eneste formål, han har haft med sine undersøgelser, har været at benytte Auraen som et middel til diagnose. Det er derfor mere end sandsynligt, at yderligere undersøgelser ville åbenbare egenskaber hos Auraen, som, uden måske at have nogen diagnostisk interesse, alligevel ville have videnskabelig interesse.

Af de iagttagne kendsgerninger - (1) at slet helbred bringer Auraen i uorden; (2) at det æteriske stof af til hinanden grænsende Auraer flyder sammen og danner stråler; (3) at sådanne stråler kan dannes og styres ved en anspændelse af viljen; (4) at viljen endogså kan bestemme farven af sådanne stråler, synes der kun at være et meget kort skridt til emnet om magnetisk eller mesmerisk helbredelse, og man må håbe at en eller anden forsker vil tage studiet af dette interessante og vigtige emne op på samme omhyggelige måde, som har karakteriseret dr. Kilners egne undersøgelser.

(Mer om aura-lesning fra gamle Tibet; <http://lobsang-rampa.net/raevigeselv.html> og <http://lobsang-rampa.net/rayofor.html> samt <http://lobsang-rampa.net/radoct1.html> og i [denne bok](#). Rø –anm.)

KAPITEL XXII

Æteriske Evner.

Æteriske evner ér udvidelser af de almindelige fysiske sanser, der sætter indehaveren i stand til at opfatte "vibrationer", der hører til den æteriske del af det fysiske plan. Sådanne indtryk vil blive modtaget gennem øjets nethinde og naturligvis påvirke dets æteriske stof.

I nogle abnorme tilfælde kan andre dele af det æteriske legeme reagere lige så beredvilligt, eller endogså mere beredvilligt end øjet. Dette vil i almindelighed skyldes delvis astral udvikling, for den Æteriske Dublets følsomme områder svarer næsten altid til de astrale chakra'er.

Der er løseligt sagt to væsentlige slags clairvoyance, den lavere og den højere. Den lavere art viser sig sporadisk hos uudviklede mennesker, såsom de vilde i Midt-Afrika, og er en slags massiv fornemmelse, der uklart tilhører hele det æteriske legeme, snarere end en nøjagtig og tydelig sanseiagttagelse meddelt gennem et specialiseret organ. Den er praktisk talt hinsides menneskets kontrol. Da den Æteriske Dublet står i et overordentlig nøje forhold til nervesystemet, virker enhver påvirkning af den ene af dem hurtigt tilbage på den anden. I den lavere clairvoyance er den tilsvarende nervøse forstyrrelse næsten helt i det sympatiske system.

I de mere udviklede racer forsvinder den uklare følsomhed almindeligvis, efterhånden som de mentale evner udvikles. Senere hen, når det åndelige menneske begynder at udfolde sig, genvinder han den clairvoyante evne. Denne gang er evnen imidlertid klar og nøjagtig, under viljens kontrol og udøvet gennem et sanseorgan. Enhver begyndende nerve virksomhed, er næsten udelukkende i hjernerygrad systemet.

De lavere former af psykisme er hyppigst hos dyr og meget uintelligente menneskelige væsener. Hysterisk og, ubehersket psykisme skyldes hjernens ringe udvikling og det sympatiske systems herredømme, da de store kærneholdige nerveknude-celler i dette system indeholder en meget stor mængde æterisk stof og derfor let bliver påvirket af de grovere astrale vibrationer.

Æterisk synsevne kan også midlertidig stimuleres, f.eks. ved delirium tremens, så at den lidende kan se æteriske (så vel som astrale) væsener. De slanger og andre gyseligheder, som ses i sådanne tilfælde, er næsten uvægerligt væsener af lav art, der gør sig tilgode med de alkoholiske dunster, som siver ud fra drankerens legeme.

Det bør bemærkes, at den Æteriske Dublet er særlig modtagelig for alkohols flygtige bestanddele.

Clairvoyant evne kan også undertiden vise sig under indflydelse af mesmerisme; ligeledes ved en forøget spænding af nerverne forårsaget af ophidselse, hysteri, dårligt helbred, bedøvende midler eller visse religiøse ceremonier, der fremkalder selv-hypnotisering.

Det er imidlertid ikke tilrådeligt at lade sig føre i mesmerisk søvn for at opnå clairvoyante oplevelser, fordi herredømmet af en anden persons vilje over ens egen kan gøre den beherskedes vilje svagere og således mere udsat for at blive påvirket af andre.

Lejlighedsvis kan en person, som har været heldig nok til at vinde æteriske naturånders venskab, blive hjulpet af disse væsener til at opnå glimt af midlertidig clairvoyance, så at han

kan se dem. For at dyrke den slags venskab, må man huske, at disse naturånder er overordentlig sky og mistænksomme overfor mennesker. De kan ikke lide gennemsnitsmenneskets udstrålinger - af kød, tobak, alkohol; heller ikke lave og selviske følelser som begær, vrede eller nedtrykthed. Stærke, uselviske følelser af en ophøjet natur skaber den art atmosfære, natur-ånder nyder at bade sig i.

Næsten alle naturånder holder af musik, og nogle tiltrækkes særligt af visse melodier. Biskop Leadbeater skriver, at han har set fårehyrdedrenge på Sicilien spille på

deres hjemmelavede Panfløjter, medens en anerkendende skare af alfer, som de formentlig ingen anelse havde om, dansede omkring dem. Men undertiden ser bønderne virkelig naturånder,- hvilket bekræftes af mange folkeslags litteratur.

En måde at udvikle æterisk synsevne på er ved at benytte indbildningskraften. Man gør et forsøg på at "forestille" sig, hvad indholdet af en lukket æske muligvis kan være, dvs. at "gætte", idet man med anspændt opmærksomhed prøver at se det, man ikke kan se med den almindelige synsevne. Det siges, at efter mange forsøg bliver "gætningen" hyppigere rigtig, end det almindeligvis ville være sandsynligt, og mennesket begynder snart virkelig at se æterisk det, han i begyndelsen kun forestillede sig. Denne fremgangsmåde benyttes, siger man, af Zuni stammen blandt de amerikanske røde Indianere. (Se Service Magazine, April 1925, artikler af Beatrice Wood.)

Der er mange mennesker, som, hvis de ville gøre sig den ulejlighed at se under passende lysbetingelser, kan se den mesmeriske vædske, dvs. nerveæteren, som den strømmer fra mesmeristens hænder. I det 19. århundrede berettede baron Reichenbach, at han fandt over tres personer, som kunne se disse udstrålinger, og nogle kunne også se, en noget lignende udstråling kommende fra fysiske magneter, fra krystaller og fra en kobberledning, hvis ene ende var udsat for sollys. Iagttagerne blev i almindelighed lukket inde i et mørkt værelse i nogle timer for at gøre nethinden mere følsom.

Der fortælles, at nogle franske videnskabsmænd, som ikke normalt kunne se N Strålerne, blev i stand til at se dem efter at have siddet i mørke tre til fire timer.

Vi må her bemærke, at N strålerne skyldes vibrationer i den Æteriske Dublet, der frembringer bølger i den omgivende æter. Forskeren husker, at N stråler afgives af dyr, blomster og metaller, men at de alle ophører at udsende dem, når de er under indflydelse af kloroform. De udsendes heller aldrig af et lig. Man vil også huske, at bedøvelsesmidler, såsom kloroform, udstøder æterisk stof fra det fysiske legeme (se side 5) og således naturligvis forebygger udsendelsen af stråler.

Et menneske, som besidder fuldstændig æterisk synsevne, kan se gennem fysisk stof; en murstens mur synes f.eks. at være som en tæt tåge; indholdet af en lukket æske kan beskrives nøjagtigt, og et forsejlet brev kan læses. Med lidt øvelse er det også muligt at finde et sted i en lukket bog.

Når evnen er fuldkommen udviklet, er den fuldstændigt under kontrol og kan bruges eller ikke bruges efter behag. Det siges at være lige så let at skifte fra almindeligt til æterisk syn som at forandre øjnenes indstilling. - Forandringen er i virkeligheden en indstilling af bevidsthed.

Jorden er til en vis grad gennemsigtig for den æteriske synsevne, så at et menneske kan, se til en betydelig dybde omtrent som i nogenlunde klart vand. Man kan således se et væsen, der graver under jorden, eller man kan se en metal- eller kulåre, der ikke er for langt under overfladen. **Det medium (mellemlid), vi ser igennem, er således ikke fuldstændigt gennemsigtigt.**

Menneskers og dyrs legemer er for største delen gennemsigtige, så at man kan se de indre organers virksomhed, og man kan i nogen grad diagnosticere sygdom på denne måde.

Ved hjælp af æterisk synsevne bliver mange væsener synlige, såsom de lavere klasser af naturånder, som har æteriske legemer. Til denne klasse hører næsten alle alfer, gnomer (dværge) og nisser, som man fortæller mange historier om i Skotlands høj-lande, i Irland og andre lande.

Der er en klasse af smukke alfer (feer) med æteriske legemer, som lever på jordens overflade, og som er kommet op ad udviklingens stige gennem græsser, kornsorter, myrer, bier og bitte små naturånder. Når deres tid som æteriske alfer er omme, bliver de salamandre eller ild-ånder, derpå sylfider eller luft-ånder, og endnu senere går de over i englenes rige.

Der er mange og forskelligeartede former af alfer, men hyppigst er formen menneskelig og temmelig lille af størrelse med en underlig (grotesk) overdrivelse af et eller andet særligt ansigtstræk eller lem. Da æterisk stof er plastisk og let lader sig forme

af tankens kraft, kan de antage næsten ethvert udseende, der passer dem, men ikke des mindre har de deres egen bestemte form, som de bærer, når de ikke har nogen speciel grund til at tage en anden.

For at tage en anden form end sin egen, må alfen tænke sig den klart og skarpt og holde sin tankebevidsthed fæstet på den. Så snart han lader sin tanke vandre, vil han straks antage sit naturlige udseende.

Æterisk stof adlyder ikke tankens kraft så øjeblikkeligt som astralt stof. Det kunne udtrykkes således, at mentalt stof forandrer sig samtidig med tanken, astralt stof så hurtigt efter, at den almindelige iagttager neppe kan bemærke nogen forskel, men med æterisk stof kan man følge væksten eller formindsnelsen uden vanskelighed. En astral sylfide farer lynsnart fra én form ind i en anden; en æterisk alf svulmer op eller formindskes hurtigt, men *ikke* øjeblikkeligt.

Der er altså grænser - skønt de er vidtstrakte - inden for hvilke en æterisk alf kan forandre sin størrelse. Således kan en alf, hvis naturlige størrelse er 12 tommer, forstørre sig selv til seks fods højde, men kun med en betydelig anstrengelse, som han ikke vil kunne vedligeholde for mere end et par minutter. Der er én af de sig udviklende livsstrømme, som, efter at have forladt mineral-riget, påtager sig æteriske legemer i stedet for at gå over i planteriget De bebor jordens indre, lever bogstaveligt inden i den faste klippe, som ikke hindrer dem i deres bevægelser eller deres synsevne. På et senere stadium lever de tæt ved jordens overflade, skønt de stadig bebor den faste klippe, og de mere udviklede af dem kan lejlighedsvis frigøre sig fra den en kort tid. Disse gnomer (dværge), som man undertiden har set og måske hyppigere hørt i huler eller i miner, bliver synlige, enten ved at de materialiserer sig ved at trække et slør af fysisk stof omkring sig, eller naturligvis ved at iagttageren midlertidig bliver æterisk clairvoyant. Man ville se dem hyppigere, hvis det ikke var for den rodfæstede uvilje mod menneskers nærhed, som de deler med alle undtagen de lavest stående arter af natur-ånder.

Nogle af de lavere typer af æteriske naturånder er ikke tiltalende æstetisk set. De er formløse masser med uhyre gabende røde munde, som lever af de modbydelige æteriske uddunstninger af blod og forrådnende kød, rovlystne, rødbrune krebselignende væsener, som driver omkring ved berygtede huse, og vilde blækspruttelignende, uhyrer, som nyder drankeres orgier og fester i dunsterne fra alkohol.

De væsener, der opstiller sig som eller antages for stammeguddomme, til hvem der bringes blod-ofre eller brændes fødevarer, fortrinsvis kød, er en meget lav klasse skabninger, som har æteriske legemer, for kun gennem æteriske legemer kan de indsuge fysiske dunster og forskaffe sig næring eller fornøjelse af dem.

De historier, der fortælles om salver eller medicinske midler, som, når man smører øjnene med dem, sætter et menneske i stand til at se alfefolket, er delvis sande. Astral synsevne kan ikke fremkaldes ved at salve øjnene, men der er nogle salver, som, hvis man indgnider hele legemet med dem, *kan hjælpe astrallegemet til at forlade det fysiske legeme i fuld bevidsthed*. Ved at anvende dem på de fysiske øjne kan man let stimulere æterisk synsevne.

Æterisk synsevne ville naturligvis gøre menneskets Æteriske Dublet synlig. ***Disse Dubletter kan ofte ses svævende over nye grave.*** Ved seancer kan man se æterisk stof sive ud fra mediets venstre side, og' man kan iagttage de forskellige måder, på hvilke de væsener, der optræder og giver meddelelser, gør, brug af det.

Æterisk syn gør flere fuldstændig nye farver synlige, ganske forskellige fra dem i spektret, som vi kender det, og derfor ubeskrivelige med de ord, vi bruger for øjeblikket. I nogle tilfælde er disse andre farver forbundne med farver, vi kender, så at to overflader, som for almindelige øjne ville se ud som om de passede fuldkomment sammen, for det æteriske syn ville være forskellige.

Kemikeren ville få en helt ny verden at iagttage, og han ville kunne behandle æter, som han nu behandler væsker og gasarter.

Der er i mineralriget mange æteriske stoffer, om hvis tilværelse Vestens videnskab

intet ved. I den Første Runde var endogså menneskenes legemer opbyggede udelukkende æterisk stof og lignede uklare, drivende og næsten formløse skyer.

Æterisk syn ville vise os vore omgivelseres sunde eller usunde tilstande, og vi ville kunne opdage sygdomsspirer og andre urenheder.

De velgørende virkninger af at rejse skyldes delvis forandringen af de æteriske og astrale indflydelser i forbindelse med hvert sted og egn. Hav, bjerg, skov og vandfald - hver har sin egen specielle livsform, astral og æterisk så vel som synlig, og derfor sin egen specielle art af indtryk og indflydelser. Mange af disse usete væsener udsender livskraft, og i hvert fald vækker de vibrationer, de udstråler, uvante dele af menneskenes Æteriske Dubletter og af deres astrale og mentale legemer, og virkningen er, som når man opøver muskler, der ikke almindeligvis er i brug - noget trættende i begyndelsen og dog udpræget sund og ønskværdig i længden. Sådanne fornøjelser som roning f.eks. eller svømning, i særdeleshed i havet, er af de ovennævnte grunde af særlig værdi.

Der er noget sandt i den tradition, at det er styrkende at sove under et fyrretræ med hovedet mod nord; for de magnetiske strømme, der flyder over jordens overflade, udreder lidt efter lidt ved et stadigt og blidt tryk forviklingerne og styrker både astrallegemets og den Æteriske Dublets partikler og giver således hvile og ro. Fyrretræets udstrålinger gør mennesket følsomt overfor de magnetiske strømme, og desuden udstråler træet bestandig livskraft i den specielle tilstand, hvor det er lettest for mennesket at optage den.

Der er mellem solen og jorden en slags magnetisk bølgestrøm, en udstrømning og tilbagestrømning af magnetisk kraft, hvis vendepunkter er ved middagstid og ved midnat.

De store æteriske strømninger, som bestandig stryger hen over jordens overflade fra pol til pol, har et omfang, der gør deres styrke lige så uimodståelig som det stigende tidevand, og der er fremgangsmåder, ved hvilke denne vældige kraft trygt kan benyttes, skønt ukyndiges forsøg på at beherske den ville være forbundet med stor fare. Det er også muligt at bruge det æteriske tryks uhyre kraft.

Desuden kan man ved at forandre stoffet fra en grovere til en finere slags frigøre og benytte det umådelige lager af potentiel energi, der ligger slumrende, omtrent som man kan frigøre bunden varme-energi ved at forandre det synlige stofs tilstand. (varmepumpeprinsippet; som utnytter dette i visse gassarter- rø.anm)

Ved en forandring af ovennævnte fremgangsmåde kan man forandre stof fra æterisk til fast tilstand og således frembringe et "materialisations" fænomen.

Denne evne anvendes undertiden i nødsfald, hvor et menneske i sit astrallegeme, behøver en "usynlig hjælper" som et middel til at virke på fysisk stof. (se udtæg fra boken [USYNLIGE HJÆLPERE om dette](#)) Fremgangsmåden fordrer en betydelig evne til vedligeholdelse af koncentration, og tanken må ikke vendes bort så meget som et halvt sekund, da den materialiserede forms stof ellers øjeblikkelig vil falde tilbage til sin oprindelige tilstand.

Grunden til, at en fysisk genstand efter at være blevet reduceret til æterisk tilstand bagefter kan bringes tilbage til sin oprindelige form, er, at den elementale essens er bevaret i samme form, og når viljekraften fjernes, virker den som en støbeform, rundt om hvilken de hærdende partikler igen samler sig. Men hvis en fast genstand ved hjælp af varme gøres gasagtig, vil den elementale essens, som prægede genstanden, blive spredt - ikke fordi selve essencen kan påvirkes af varme, men fordi den, når dens midlertidige legeme bliver tilintetgjort som fast form, strømmer tilbage til den store beholder for den slags essens, omtrent som et menneskes højere principper, skønt *de* er fuldstændig upåvirkelige af varme og kulde, alligevel tvinges ud af det fysiske legeme, når dette tilintetgøres af ild.

Der er altså midler, som kan anvendes til at forandre en fysisk genstand til æterisk tilstand og så med stor hastighed flytte den fra et sted til et andet, endogså gennem fast stof som en mur, ved hjælp af en astral strøm. Så snart den opløsende kraft trækkes tilbage, tvinger det æteriske tryk stoffet tilbage til dets oprindelige tilstand.

Når et menneske bliver æterisk følsomt, finder der i de fleste tilfælde, foruden i

synsevnen, samtidig en tilsvarende forandring sted i de øvrige sanser. Astrologer påstår således, at planetære indflydelser ved udvidelse eller ophobning i den æteriske atmosfære gør betingelserne for meditation mere eller mindre gunstige.

Der siges, at røgelse virker på det Æteriske legeme, omtrent som farver virker på astrallegemet, og altså kan bruges til hurtigt at bringe et menneskes hylstre i harmoni. Det synes, som om visse dufte kan bruges til at virke på forskellige dele af hjernen. Virkningen af æterisk synsevne er helt forskellig fra virkningen af astral synsevne. I tilfælde af astral synsevne indføres der et helt nyt element, der ofte beskrives som tilhørende en fjerde dimension. Med en sådan synsevne vil man, f.eks., se en terning (kubus) som helt spredt ud; alle dens fire sider vil være lige synlige så vel som enhver partikel i den.

Men med æterisk synsevne ser man kun gennem genstandene, og tykkelsen af det stof, gennem hvilket man ser, gør stor forskel med hensyn til synets klarhed. *Den slags ting har aldeles ingen virkning på astral synsevne.*

Ordet "gennem", som W. T. Stead bruger, idet han henviser til 4-dimensionelt syn, er en fuldkommen beskrivelse, ikke af astral, men af æterisk synsevne.

Æterisk synsevne kan også bruges til forstørrelses formål. Det gøres ved at overføre indtryk fra nethindens æteriske stof direkte til den æteriske hjerne. Opmærksomheden indstilles på en eller flere æteriske partikler, og således opnår man, at størrelsen af det anvendte organ og størrelsen af en eller anden ganske lille genstand, man er ved at iagttage, bliver ens.

En almindeligere fremgangsmåde, men en der fordrer en højere udvikling, er, fra midten af chakraet mellem øjenbrynene at udkaste et bøjeligt rør af æterisk stof, som ved enden har et atom, der tjener som linse. Et sådant atom må have alle sine syv spirillaer fuldt udviklede. Atomet kan udvides eller sammentrækkes efter behag. Denne evne tilhører kausal legemet, så at der må indføres et system af tilbagekastende genparter, når et æterisk atom danner linsen.

Ved en yderligere udvidelse af samme evne kan operatøren ved at indstille sin bevidsthed i linsen, føre den til fjerne punkter.

Den samme evne kan bruges til formindskelser ved hjælp af en anden ordning, der bevirker, at man kan se noget, der er for stort til at omfattes straks med almindelig synsevne.

Denne evne blev symboliseret af en lille slange, der stak frem fra midten af panden i hovedbeklædningen hos Ægyptens Farao.

Meget af den clairvoyance, der ved spiritistiske séancer vises af afdøde, og som sætter dem i stand til at læse steder i en lukket bog, er af æterisk art.

En af variationerne ved telepati er æterisk og kan tage den ene eller den anden af to former. I den første laves der et æterisk billede, som kan ses af en clairvoyant; i den anden stråler de æteriske bølger, som frembringelsen af billedet afføder, ud, og idet de rammer en anden æterisk hjerne, genfrembringer de det samme billede i den.

Hjernens redskab for tanke-overføring, både for at sende og modtage, er pineal kirtlen. Hvis nogen tænker ufravendt, på en idé, fremkommer der vibrationer i æteren, som gennemtrænger kirtlen og derved frembringer en magnetisk strøm, der forårsager en let skælven eller krybende fornemmelse. Denne følelse viser, at tanken er klar og stærk nok til at kunne overføres. Hos de fleste mennesker er pineal-kirtlen endnu ikke fuldt udviklet, som den vil blive i løbet af udviklingen.

Forskere af okkultisme kender en fremgangsmåde, efter hvilken lysstråler kan bøjes, så at de efter at have passeret rundt om en genstand, nøjagtigt kan genoptage deres tidligere kurs. Dette ville naturligvis gøre den genstand, strålerne var bøjede om synlig for den almindelige synsevne. Man må formode, at dette fænomen er resultatet af en evne til at behandle den specielle form af æterisk stof, som er mellemed for overføringen af lys.

KAPITEL XXIII

Magnetisering af genstande.

Et menneske kan ikke blot bruge sin magnetisme eller livs vædske til at mesmerisere eller helbrede andre mennesker, han kan også bruge den til at imprægnere fysiske genstande på en noget lignende måde. En hvilken som helst genstand, som har været i nær forbindelse med en person, har indsuget den persons magnetisme og vil følgelig virke til at genfrembringe noget af den samme følelses- eller tanke tilstand, som den er ladet med, hos et menneske, der går med den. Dette er naturligvis del af den fornuftmæssige forklaring på amuletter, trylleformler og relikvier, såvel som af de følelser af tilbedelse og ærefrygt, som undertiden rent bogstaveligt siver ud fra murene i katedraler og kirker, hvor hver sten er en sand amulet, ladet med bygmesterens ærbødighed og fromhed, indviet af biskoppen og forstærket af de efterfølgende generationers fromme tankeformer gennem tusinder af år.

Fremgangsmåden virker stadig, skønt kun få er sig den bevidst hvilket ligger til grund for de strenge regler, Hinduerne iagttager med hensyn til at spise i nærværelse af mennesker af en lavere kaste og med hensyn til mad, som har været udsat for deres magnetisme. For okkultisten er magnetisk renhed lige så vigtig som fysisk renlighed. Sådanne levnedsmidler som brød og kager er særlig tilbøjelige til at blive ladet med de menneskers magnetisme, som tilbereder dem, fordi magnetisme flyder stærkest ud gennem hænderne. Heldigvis fjerner ildens virkning ved bagning og kogning de fleste slags fysisk magnetisme. For at forebygge enhver undgåelig blanding af magnetisme holder nogle okkulte forskere bestemt på kun at bruge deres egne private spise redskaber og vil ikke engang lade deres hår klippe af andre end et menneske, hvis magnetisme de godkender, da hovedet naturligvis er den del af legemet, hvor fremmed magnetisme ville være mest skadelig.

Bøger især dem i et offentligt bibliotek er tilbøjelige til at blive ladede med alle slags blandet magnetisme.

Ædle stene, som er den højeste udvikling af mineralriget, har en meget stor evne til at modtage og bevare indtryk. Mange juveler er mættet med følelser af misundelse og begærlighed, og nogle af de store historiske juveler er imprægnerede med fysiske og andre udstrømninger i forbindelse med forbrydelser, der er blevet begået for at komme i besiddelse af dem. Sådanne juveler bevarer disse indtryk usvækket igennem tusinder af år så at psykometrikeren kan se billeder af ubeskrivelig rædsel rundt om dem. Af denne grund vil de fleste okkultister som regel fraråde at gå med juveler.

På den anden side kan juveler være kraftige beholdere for gode og ønskværdige indflydelser. Således har f.eks. de Gnostiske juveler, som brugtes ved Indvielses-ceremonierne for to tusinde år siden, lige til vor tid bevaret en mægtig magnetisk indflydelse. Nogle ægyptiske skarabæer er endnu virkningsfulde, skønt de er endogså meget ældre end de Gnostiske juveler.

Penge i form af mønter eller sedler er ofte ladede med høj ubehagelig magnetisme. Ikke blot bliver de ladede med en blanding af forskellige slags magnetisme, men de er desuden omgivet af de menneskers tanker og følelser, som har haft med dem at gøre. Den forstyrrende og irriterende virkning på astrale og mentale legemer af sådanne udstrømninger er blevet sammenlignet med den, der frembringes på det fysiske legeme ved bombardement af radium udstrålinger. De værste syndere er kobber og bronze mønter og gamle, snavsede sedler. Nikkel er mindre modtageligt for onde indflydelser end kobber, medens sølv og guld er endnu bedre i denne henseende.

Sengetøj er ét andet eksempel på fysiske genstande, som optager og udstråler magnetisk indflydelse. Mange mennesker har iagttaget, at man ofte får ubehagelige drømme, når man sover med hovedet på en pude, der har været brugt af et menneske med

en ubehagelig karakter. Hvis man bruger uld til sengetøj eller til beklædning, er det bedst ikke at lade det berøre huden, da det er gennemtrængt af dyriske indflydelser.

Fremgangsmåden ved med overlæg at fremstille en amulet er først omhyggeligt at rense genstanden for dens tilstedeværende æteriske stof ved at føre den gennem en hinde af æterisk stof, som er frembragt med det for øje ved hjælp af en viljesanspændelse. Når det gamle æteriske stof eller magnetisme er fjernet, erstattes det af den omgivende atmosfæres almindelige æter. For der er et æterisk tryk, som i nogen grad svarer til det atmosfæriske tryk, skønt det er umådeligt meget større.

Derpå følger en lignende behandling af astralt og mentalt stof, således at genstanden bliver så at sige en ren flade, på hvilken man kan skrive, hvad man vil. Derpå lægger den udøvende sin højre hånd på genstanden fylder sig med de specielle egenskaber, han ønsker at bibringe amuletten, og *vil*, at de egenskaber skal strømme ind i den. En øvet okkultist kan udføre hele arbejdet i næsten et øjeblik ved en stærk anspændelse af viljen, men andre vil være nødt til at bruge mere tid dertil.

Ovenstående ville høre til klassen "Almindelige" amuletter. En tilpasset amulet er én, som er ladet specielt for at tilfredsstille en bestemt persons behov - næsten som en speciel recept i modsætning til et almindeligt styrkende middel. En "besjælet" amulet er én, der er bestemt til at vare i århundreder som en kilde til udstrålinger. Der er to slags. I den ene er der i amuletten anbragt et brudstykke af et højere mineral, som udkaster en uophørlig strøm af partikler. Disse partikler bliver ladede med den kraft, der er oplagret i amuletten; det egentlige fordelings arbejde bliver udført af mineralet, hvorved der opnås stor besparelse af energi.

I den anden slags er bestanddelene blandede således, at de udgør et middel til at åbenbare én af en vis klasse af nudviklede naturånder; disse sidste yder den kraft, der er nødvendig for at udstrø indflydelsen. Sådanne amuletter kan vare i tusinder af år til umådelig glæde for naturånden og til stor nytte for alle, som kommer i nærheden af det magnetiserede midtpunkt

En "lænket" amulet er magnetiseret således, at den er bragt i nøje forbindelse med sin skaber og holdt dér, så at den bliver en slags forpost for hans bevidsthed. Bæreren af amuletten kunne således gennem sit forbindelsesled sende et råb om hjælp til dens ophavsmand, eller ophavsmanden kunne sende en strøm af indflydelse til bæreren. En sådan amulet ville lette det, "Christian Scientists" kalder "fjern behandling".

I sjældne tilfælde kan en fysisk amulet forbindes med en Adepts kausal legeme. Det var, hvad der skete med de amuletter, som Appolonius af Tyana begravede i forskellige lande for henved 1,900 år siden, for at den kraft, de udstrålede kunne forberede de steder til at være centre for store begivenheder i fremtiden. Nogle af disse steder har allerede været benyttede; andre skal bruges i en nær fremtid i forbindelse med den kommende Kristus' arbejde.

Store andre er i almindelighed blevet rejst på de steder, hvor der har levet en eller anden hellig mand, hvor en eller anden stor begivenhed som en Indvielse har fundet sted, eller hvor der er en relikvi af en stor person. I alle disse tilfælde har man skabt et kraftigt magnetisk center af indflydelse, som vil vare i tusinder af år. Selv om det skulle hælde, at "relikvien" ikke er meget stærk, eller at den ikke engang er ægte, vil de fromme følelser, som skarer af besøgende i århundreders løb har ladet strømme ud over den, gøre stedet til et levende center for velgørende udstrålinger. Det er ubestrideligt, at alle sådanne steders indflydelse på besøgende og pilgrimme er meget stor.

Vi har allerede omtalt, at ædle stene er naturligt skikkede til at gøres til talismaner eller amuletter. Rudrakshra bærret, der hyppigt bruges til halsbånd i Indien, er i fremragende grad anvendeligt til magnetisering, hvor der fordres åndelig tænkning eller meditation, og hvor forstyrrende indflydelser skal holdes borte. De perler, der laves af tulsu planten, er et andet eksempel, men den indflydelse, de har, er af en nogen anden karakter. En interessant samling af naturlige amuletter er de genstande, som frembringer stærke dufte. De gummisorter, f.eks., hvoraf man laver røgelse, kan udvælges således, at

de er gunstige for åndelig og from tænkning. Det er også, muligt at forbinde bestanddelene således, at man frembringer den modsatte virkning; dette blev undertiden gjort af middelalderens hekse.

En øvet okkultist gør det til en ligefrem vane at fylde de ting, der går fra ham til andre, med velgørende indflydelser, f.eks., breve, bøger og gaver. Med en eneste anspændelse af viljen kan han fylde selv et maskinskrevet brev med langt mere virkning, end det ubevidst ville blive fyldt med, når det var håndskrevet af én, der ikke kendte disse sandheder.

På lignende måde kan en øvet okkultist blot med en håndbevægelse i forbindelse med en stærk tanke næsten øjeblikkeligt afmagnetisere mad, klæder, sengetøj, værelser o.s.v. En sådan afmagnetisering fjerner magnetisme, der er blevet påtrykt ude fra; man kan ikke påvirke genstandenes indre magnetisme som f.eks. de ubehagelige vibrationer, der er uløseligt forbundne med dødt kød, og som ikke engang kogning kan tilintetgøre.

Afmagnetiseringen af værelser o.l. kan blive lettet ved, at man brænder røgelse eller pastiller (røgelselys), eller stænker med vand, idet man først har ladet vandet og røgelsen gennemgå den behandling, der blev anbefalet for fremstillingen af amuletter.

Man må også huske på, at da det fysiske stof i mennesket er i overordentlig nøje forbindelse med det astrale og mentale, betyder råhed og grovhed i det fysiske redskab næsten nødvendigvis en tilsvarende tilstand i de andre redskaber; deraf kommer den store betydning for okkultisten af fysisk såvel som af magnetisk eller æterisk renlighed.

Det "hellige vand", som bruges i visse Kristne kirker, er et tydeligt eksempel på magnetisering, da vand meget let bliver ladet med magnetisme. De forskrifter, der gives i det Romerske ritus, viser ganske tydeligt, at det fordres af præsten, at han først skal "besværge" saltet og vandet, d.v.s. rense dem for alle ubehagelige indflydelser, og derpå anordnes det, at han, ved at gøre korsets tegn, skal "velsigne" dem, dvs.. lade sin egen magnetisme flyde ind i dem. Han skal sætte sin vilje ind på at drive alle onde tanker og følelser bort.

Det er værd at lægge mærke til, at salt indeholder klor, et 'fyrrigt' element, og derfor er forbindelsen af vand, den store opløser, med ild, den store fortærer, i høj grad virkningsfuld som et rensende middel.

Lignende idéer ligger til grund for mange ceremonier i den Kristne Kirke, f.eks. dåben, hvor vandet bliver velsignet, og de gøres korsets tegn over det; indvielsen af kirker og kirkegårde af alterkarrene og præsternes messedragter, klokker og røgelsen, til konfirmation, ordination af præster og indvielse af biskopper.

I Nadverens Sakramente har vinen en meget stærk indflydelse på de højere astrale regioner, medens vandet endogså udsender æteriske vibrationer.

Ved dåben i den Liberale Katolske Kirke gør præsten korsets tegn over barnets pande, strube, hjerte og navle. Dette har den virkning at åbne disse æteriske ehakraer, så at de vokser, måske til en størrelse som en tokrone, og begynder at skinne og hvirvle rundt som hos voksne mennesker.

Idet det magnetiserede vand berører panden, sætter det desuden det æteriske stof i voldsom bevægelse, stimulerer hjernen, påvirker astrallegemet gennem det pituitære legeme og, igennem det, det mentale legeme.

Bagefter salver præsten issen med den hellige olie og får derved det derværende chakra til at virke som en slags sigte, der udkaster de grovere følelser, indflydelser eller partikler, og med en anspændelse af viljen lukker han også de fire centre, som er blevet åbnede.

Ved konfirmationen bliver den virkning, der er frembragt på det atmiske princip, genspejlet i den Æteriske Dublet.

Ved ordinationen af en præst er det hensigten at gøre vejen fri mellem de højere principper og den fysiske hjerne. Velsignelsen overstrømmer den æteriske hjerne, og det er meningen, at den 'skal løbe op gennem det pituitære legeme, som er det nøjeste

forbindelses-punkt mellem det tætte fysiske, det æteriske og det astrale.

Hensigten med at salve en biskops hoved med den hellige olie er, at det skal virke på brahmarandra chakraet, således at det i stedet for den sædvanlige underkop-lignende sænkning bliver mere som en fremstående kegle, således som man ofte ser det på statuer af Herren Buddha.

Hensigten med den geistlige ordination er hovedsagelig, at den skal virke på det æteriske legeme, dørvogterens på det astrale, læserens eller oplæserens på det mentale, åndebesværgers på kausal legemet. Aandebesværgeren bliver ved sin ordination hjulpet til at styrke sin evne til at helbrede.

Der synes at have været en gammel skik - fra hvilken den nuværende Romerske skik at salve sans-organe er opstået - at forsegle alle chakraerne i et døende menneskes legeme, for at uønskede væsener ikke skulle sætte sig i besiddelse af legemet, idet dets ejer forlod det, og anvende det til ond magi.

Det er sandsynligt, at man kunne hjælpe mange nervøse lidelser ved at salve med indviet olie, og at æterisk sygdom meget godt kunne helbredes ved "salvning".

I en bispestav, i hvis håndtag de indviede juveler er anbragt, er den æteriske energi, som udstråler fra juvelerne, den yderst og mest fremherskende - ja så fremherskende, at det ikke vil være overraskende, om der kunne bevirkes fysiske helbredelse ved at berøre dem.

Middelalderens alkymister anvendte også lignende fremgang måder i deres brug af magnetiserede sværd, miksturer, osv. I oldtidens mysterier var tyrsusstaven et mægtigt magnetiser redskab, som blev lagt på aspirantens rygsøjle og derved gav ham noget af den magnetisme, hvormed den var ladet.

KAPITEL XXIV

Ektoplasma.

Ektoplasma (fra Græsk ektos udenfor og plasma = form, dvs. det som er formet udenfor det menneskelige legeme) er navnet på det stof, hovedsageligt om ikke helt æterisk, der sveder ud fra et medium og anvendes til fænomenerne i séancelokaler.

(mer om dette fænomen- se ref av [denne boken](#), <link>)

Afdøde W. J. Crawford, dr. phil, beskriver i sine bøger ([The Reality of Psychic Phenomena](#) (copylink [here](#)) (1916), Experiments in Psychical Science (1918), Psychic Structures, - 1921), de omhyggelige og mesterlige undersøgelser, han foretog af sådanne fænomener som bordløftning, "svæven i luften", og bankning. For alle enkeltheder henvises forskere til disse bøger, da det her kun er muligt at give et kort udtog af sådanne resultater, som direkte angår vort nærværende emne.

Under alle disse forsøg var mediet fuldt bevidst.

W. J. Crawford tog problemerne bordløftning o.s.v. op udelukkende som problemer i mekanik, og ved hjælp af kraft-registrerings apparater, både mekaniske og elektriske, lykkedes det ham, ved at drage slutninger fra sine iagttagelser, at opdage fremgangsmåden (modus operandi) ved de anvendte "psykiske strukturer". På et meget senere stadium var han i stand til at stadfæste sine slutninger ved direkte syn og ved fotografering, som vil blive forklaret til sin tid.

Kort sagt man fandt at ektoplasmet, som svedte ud af mediet, blev tilberedt og formet af de "operatører", som kontrollerer fremstillingen af fænomenerne i, hvad han kalder "stave". Den ene ende af disse stave eller stænger er fastgjort til mediet, den anden ved sugning til bordben eller andre genstande. Derpå bliver psykisk kraft sendt gennem stavene, hvorpå borde o.s.v. bevæges på forskellig måde uden nogen rent fysisk berøring med nogen af de tilstedeværende. Bankninger og mange andre lyde frembringes ved, at stavene slår mod gulvet, bordet, en klokke og lign.

Langt den største del af ektoplasmet fås sædvanligvis fra medie, men der føjes dog en lille del til fra alle eller de fleste tilstedeværende.

Ektoplasmet kan undertiden føles, selv om det er ganske usynligt for almindelig synsevne. Det beskrives som koldt, klat, krybende, næsten fedtet, som om luften var blandet med partikler af dødt og ubehageligt stof.

Ved de psykiske staves ender kan diameteren variere fra 1/2 tomme til 7-8 tommer, og den frie ende af hver stav synes at kunne antage forskellige former og grader af hårdhed. Enden kan være flad eller udbuet (konveks), rund eller aflang; den kan være blød som et lille barns kød, eller hård som jern. Selve staven er fast at føle på et par tomer fra den frie ende; men så bliver den umærkelig, skønt den gør modstand, trækker, skubber, skærer og vrider.

I denne umærkelige del kan man dog føle en strøm af kolde sporelignende partikler, en strøm der går udad fra mediet. Der synes at være grund til at tro, at der i nogle tilfælde, dog ikke i løftninger, er et fuldstændigt omløb af æterisk stof ud fra mediet og tilbage til dette igen i en anden del af legemet. Størrelsen og hårdheden af stavens ende kan varieres efter ønske. De større stave er i almindelighed nogenlunde bløde ved enden, kun de mindre bliver tætte og hårde.

W. J. Crawford anser det for sandsynligt, at stavene består af et bundt af fine tråde, som er nøje forbundne og klæbede sammen. Den psykiske kraft løber langs med trådene og stivner hele bygningsværket til en ubøjelig bærebjælke, som så kan bevæges efter ønske ved hjælp af kræfter inde i mediets legeme.

Visse eksperimenter synes at antyde, at enden af en stav består af en tyk og mere eller mindre elastisk hinde eller hud, strakt over en lidt savtakket elastisk ramme. Hindens elasticitet er begrænset, og hvis den bliver for hårdt spændt, kan den bryde og blotte den savtaktede ramme.

Det, at et elektroskop kan blive afladet ved at blive berørt af en stav, viser, at staven virker som en leder af højspændings elektricitet, som aflades til jorden gennem det mediums legeme, med hvilket den er forbunden. Derimod får en stav, der er anbragt over endepunkterne af en klokkeledning, ikke klokken til at ringe og viser således, at den gør stærk modstand mod en lavspændings strøm.

Hvidt lys ødelægger i almindelighed stav formationerne, selv anvendt, psykisk kraft, virker hindrende på fænomenet. Derimod synes rødt lys, hvis det ikke er for stærkt, ikke at skade den psykiske struktur, ligeledes heller ikke lys, der udgår fra blank (lysende) maling, som har været udsat for nogle timers sollys.

Strukturen (bygningsværket) er sædvanligvis ganske usynligt, dog kan man lejlighedsvis få glimt at se af det. Man har med hell fotograferet bygningsværkerne med magniumslis, men der må passes nøje på for ikke at skade mediet. Det chock, mediet får, når magniumsliset rammer ektoplasmet, er meget større, når bygningsværket er under tryk, end når det ikke er det.

Det store antal fotografier, man har taget, bekræfter i alle enkeltheder de slutninger, man er nået til ved afledning fra selve fænomenerne.

Stavens stivhed varierer med den lysmængde, den er udsat for; den hårde ende bliver, så at sige, delvis smeltet, når den udsættes for lys.

Når genstande flyttes ved hjælp af psykisk kraft, anvender man hovedsagelig to fremgangsmåder. Ved den første udsendes der en eller flere stave fra mediet, meget ofte fra fødderne eller anklerne, undertiden fra den lavere del af kroppen, og de fastgøres direkte til den genstand, der skal flyttes, således at de danner bjælkehoveder. Når man flytter borde vandret, er det almindeligst at fastgøre stavene og bordbenene; når man løfter dem op i luften, bliver staven eller stavene ofte spredt ud ligesom en paddehat ved enderne og fastgjort ved undersiden af bordpladen.

Ved den anden fremgangsmåde bliver den stav eller de stave, der udgår fra mediet, fastgjort til gulvet, og fra tilknytningspunktet fortsættes de til den genstand, der skal løftes, således at de ikke længere udgør et bjælkehoved, men noget der ligner en

løftestang af "første klasse", hvor understøttelsespunkter er mellem vægten og kraften.

Stavene kan enten være lige eller bøjede. De kan også holdes svævende i luften i stiv tilstand og viser således, at de ikke nødvendigvis skal være pressede mod materielle legemer for at forblive stive.

Ved bjælkehoved fremgangsmåden overføres hele det mekaniske pres til mediet eller mere nøjagtigt den største del til mediet og en meget mindre del til de andre tilstedeværende. Dette kan man overbevise sig om ved hjælp af almindelige mekaniske redskaber som vejmaskiner og fjedervægte. F.eks., hvis et bord bliver løftet ved hjælp af et bjælkehoved, bliver mediets vægt forøget med henved 95 procent af bordets vægt, og de andre tilstedeværendes vægt i samme forhold.

Når derimod stavene er fastgjort til gulvet, bliver vægten af det løftede bord overført direkte til gulvet, og mediets vægt bliver formindsket i stedet for at blive forøget; formindskelsen skyldes vægten af det ektoplasma, som udgør staven, og hvis ene ende hviler på gulvet.

Når der overføres kraft henad en stav for at holde en genstand som et bord fast på gulvet, har man iagttaget, at mediets vægt er blevet formindsket med så meget som 35 1/2 pund. Ved en anden lejlighed, hvor der ikke var pres på det ektoplasmaiske bygningsværk, blev mediets vægt formindsket med 54 pund, næsten det halve af mediets normale vægt.

Bjælkehoveder bruges normalt til at flytte eller løfte lettere ting, men ved tunge genstande eller ved overføring af stor kraft bliver staven eller stavene fastgjort til gulvet. Ofte anvendes der en kraft, der nærmer sig et hundrede pund.

"Når genstande, bliver løftet, viser presset på mediet sig ofte i en stramhed, ja endogså en jernhård stivhed i musklerne" i særdeleshed af armenes, men også af hele muskelsystemet. W.J.Crawford fandt dog senere under sine undersøgelser, at den muskulære stivhed var næsten helt forsvunden.

Frembringelsen af disse fænomener synes at resultere i et varigt tab af vægt både for mediet og for de andre tilstedeværende, men kun til en udstrækning af få ounces (1 ounce = 28 gram eller 1/12 pund). Det kan hændes, at de tilstedeværende taber mere vægt end mediet.

I almindelighed bliver forbindelseslinjen straks brudt, hvis man anbringer en fast genstand inden for det område, hvor staven befinder sig, da det tilintetgør staven som stav. En tynd genstand som et blyant kan dog uden skade føres gennem den lodrette del af staven, men ikke gennem den del, der er mellem mediet og bordet. Indgreb i denne del kan volde mediet fysisk skade.

For at gøre det muligt at få staven til at berøre eller hænge fast f.eks. ved gulvet eller ved et bord, skal enden af staven specielt tilberedes; den skal gøres tættere end resten af staven. Fremgangsmåden synes at være vanskelig eller i det mindste at tage tid og kraft; følgelig er de fastholdende dele af et bygningsværk altid begrænsede til et minimum.

Den fastholdende fremgangsmåde, som senere omtales, er ved sugning, hvilket let kan påvises med blødt ler. Undertiden kan man høre "sugeskiverne" glide hen over overfladen af træ eller tage nye greb.

W. J. Crawford giver mange eksempler, og også fotografier, af indtryk på kit eller blødt ler, frembragt ved tryk af stave. Disse indtryk er ofte dækkede med mærker, der ligner fabrikatet i mediets strømper. Ligheden er dog overfladisk, da det er umuligt at fremkalde sådanne indtryk ved ligefrem at presse en strømpeklædt fod mod leret. Det indtryk, der frembringes af staven, er langt skarpere end det, man kan opnå ved almindelige midler. Man kunne få et sådant indtryk, hvis man dækkede strømpestoffet med et fint klæbrigt stof, lod det hærdes og så pressede det mod leret.

Desuden kan strøpemerker i høj grad forandres; trådenes fine mønstre og forsiringer kan blive fordrejede, blive tykkere, delvis dækkede eller brudte, og dog kan man vedblive at se, at det er strømpestof.

Den slutning, der kan uddrages heraf, er, at ektoplasmet til at begynde med er i en

halvt flydende tilstand, at det siver igennem og rundt om hullerne i stoffet og delvis sætter sig på strømpens udvendige side. Det er af en klæbrig, fibrøs natur og tager næsten nøjagtigt fabrikatets form. Så trækkes det af strømpen og bygges, rundt om enden af staven. Til et stort indtryk bliver skindet gjort tykkere og styrket ved at tilføje mere materialiseringsstof, og således kan det oprindelige indtryk blive snoet, fordrejet eller delvis udslettet.

På samme måde kan der laves fingerindtryk med en stav, de kan dog være forskellige i størrelse fra normale fingeraftryk, og kan være meget mere skarptskårne og regelmæssige, end det ville være muligt med almindelige fingeraftryk.

Banken, lige fra den letteste berøring til slag med en smedehammers styrke, såvel som mange andre lyde, frembringes ved, at halvt-bøjelige stave med passende tillavede ender slås imod materielle genstande. Frembringelsen af bankning ledsages af en formindskelse af mediets vægt; formindskelsen kan beløbe sig til så meget som 20 pund eller mere og står tilsyneladende i direkte forhold til bankningens styrke. Grunden er aabenbar: da stavene er formede af stof fra mediets legeme, må noget af mediets totalvægt nødvendigvis blive overført gennem staven til gulvet, når dette stof slår imod gulv, o.l. Vægttabet er kun midlertidigt; det bliver genoprettet, når stavenes materiale vender tilbage til mediet.

Frembringelsen af banken forårsager en mekanisk tilbagevirkning på mediet, som om hun blev skubbet baglæns eller slået. Denne tilbagevirkning kan få hende til at gøre uvilkårlige bevægelser med fødderne. Presset på mediet er imidlertid ikke nær så stærkt som det, der forårsages ved at løfte genstande. (se bilder som eksempler på det [her](#) og [hr](#))

Stærke slag frembragt med en stor stav gives ikke i almindelighed hurtigt. Men lette bankninger, som i almindelighed frembringes med to eller flere tynde stave, kan frembringes med utrolig hastighed. "Operatørerne" synes at have stort herre-dømme over stavene..

I almindelighed lægger frembringelsen af disse fænomener stærkt pres på alle de tilstedeværende, hvilket ses af de krampagtige ryk, undertiden meget stærke, som går hele kredsen rundt forud for løftningen. Det synes, som om det at løsne og fjerne æterisk stof fra de tilstedeværendes legemer, foregår i ryk og i nogen grad virker på dem alle tilsammen.

W. J. Crawford meddeler, at et væsen, som foregiver at have været læge medens han levede, og ved tale gennem mediet (som ved denne lejlighed var bragt i trancetilstand for det sammes skyld) erklærede, at der anvendes to slags stof til frembringelse af fænomener. Det ene tages i forholdsvis store mængder fra mediet og de tilstedeværende, og det bliver altsammen, eller næsten altsammen, givet tilbage til dem ved slutningen af séansen. Det andet kan kun fås fra mediet, og da det består af det mest livsvigtige stof fra det indre af hendes nerveceller, kan der kun tages ganske små mængder af det uden at skade hende. Fænomenet bryder dets væv i stykker, og derfor kan det ikke gives tilbage til mediet Denne erklæring er ikke blevet bevist eller bekræftet på nogen måde og gives blot og bart for, hvad den er.

W. J. Crawford opfandt og brugte med stort held "farvemethoden" for at efterspore ektoplasmets bevægelser. Da ektoplasmet har den egenskab at klistre sig fast på et stof som pulveriseret karmin, lægger man dette på - dets vej, når der skal findes et farvet spor. På denne måde opdagede man, at ektoplasmet ud-går fra og vender tilbage til den nederste del af mediets krop. Det har betydelig fasthed, for det har en stærk rivende virkning på strømperne eller anden beklædning og trækker undertiden hele tråde, flere tommer lange, ud af en strømpe, bærer den og anbringer den i en skål af ler, som er stillet nær ved mediets fødder.

Ektoplasmet følger en sti ned ad benene og går ind i skoene, idet det passerer mellem strømpen og skoen, hvor som helst der er plads. Hvis det på vejen har optaget farve, anbringer det den på et hvilket som helst sted, hvor sko, strømpe og fod er i tæt

forbindelse, d.v.s. hvor der ikke er plads til, at det kan passere.

Både fæstnen såvel som afmaterialisationen af den hårde ende af staven udføres straks, når staven kommer ud fra mediets legeme. Af denne, grund kan den frie ende af en stav, med

- mindre det er en af de tyndeste, ikke trænge igennem tætvet stof og ikke engang gennem et ståltrådsnet med 1 tomme masker, hvis det er anbragt mere end en tomme eller to foran mediet. Men hvis sådanne skærme er meget tæt ved mediets legeme, kan der finde en ufuldkommen inaterialisation sted af stavens ende, og der kan indtræffe begrænsede psykiske fænomener.

Udviklingen af ektoplasma fra et mediums legeme ledsages af stærke muskelbevægelser over hele legemet, og størrelsen af de kødfulde dele af legemet, især fra bæltstedet nedefter, bliver formindsket, som om kødet var faldet sammen.

W. J. Crawford er overbevist om, at der anvendes i det mindste to substanser ved fænomenerne i séancelokaler: (1) en bestanddel, der danner grundlaget for den psykiske opbygning, som er usynlig og ufølbart og i almindelighed helt uden for det fysisk område, og (2) en hvidlig, gennemsigtig, tåget substans, blandet med (1) for at sætte (1) i stand til at virke på fysisk stof; (2), mener han, er sandsynligvis identisk med det materiale, der bruges ved materialisationsfænomener.

Mange materialisationsfænomener beskrives med det samvittighedsfulde og nøjagtige hensyn til detaljer, der er så karakteristisk for tyske forskere, i et stort værk med titlen "Phenomena of Materialisation" af Baron Schrenck Notzing (1913 og oversat af E. E. Fournier d'Albe, D. Sc. (1920).

Foruden gennemarbejdede beskrivelser af et stort antal séancer og fænomener gives der henved 200 fotografier af materialiserede former eller tilsynekomster af mange slags, lige fra tråde eller masser af ektoplasma til fuldt udviklede ansigter. De vigtigste slutninger kan sammenfattes som følger: Disse er for nemheds skyld hovedsagelig taget fra et foredrag: "Supra-Normal Physiology and the Phenomena of Id₄eoplastics" af Dr. Gustave Geley, en parisisk psykolog og læge, hvilket foredrag er trykt i slutningen af Baron Notzings bog.

Fra mediets legeme udgår der en substans, som i begyndelsen er amorf eller polymorf. Den kan være som plastisk dej, en virkelig protoplasmisk masse, en slags rystende gelé, simple klumper, tynde tråde, snore, smalle stive stråler, et bredt bånd, en hinde, vævet stof eller netværk med frynser eller rynker.

Man har ofte bemærket stoffets tråd- eller fiber-lignende natur.

Det kan være hvidt, sort eller gråt; undertiden viser alle tre farver sig sammen. Hvidt er måske det hyppigste, det synes at være lysende.

I almindelighed synes det at være uden duft; men det kan undertiden have en ejendommelig lugt, som det er umuligt at beskrive.

Der synes ikke at være nogen tvivl om, at det er underkastet tyngdens indflydelse.

For berøringen kan det være fugtigt og koldt, fedtet og klæbrigt, sjældnere tørt og hårdt. Når det udfoldes, er det blødt og lidt elastisk, når det dannes til snore bliver det hårdt, knudret og fiberløst. Det kan føles som et spindelvæv, der lægges over hånden; trådene er både stive og elastiske. Det er bevægeligt med en krybende, slangeagtig bevægelse, skønt det undertiden bevæger sig pludseligt og hurtigt. Trækvind kan sætte det i bevægelse. Berøring af det frembringer en smertefuld virkning på mediet. Det er overordentligt følsomt og viser sig og forsvinder med lynets hastighed. Det er i almindelighed følsomt for lys, men undertiden modstår det fuldt dagslys. Man kan tage magniumslusfotografier af det, men blinket virker på mediet som et pludseligt slag.

Under fremstillingen af fænomenet er det kabinet, hvor mediet befinder sig, sædvanligvis i mørke, men gardinerne er ofte trukket fra, og udenfor kabinettet bruges der rødt lys, undertiden endogså hvidt lys op til 100 lysstyrke.

Substansen har en uimodståelig tendens til organisation. Den antager mange former, undertiden utydelige og uorganiserede, men oftest organiske. Fingrene, neglene

indbefattet, alle fuldt formede, fuldfærdige hænder, ansigter og andre former kan dannes.

Substansen udstråler fra hele mediets legeme, men især fra de naturlige åbninger og yderdele, fra issen, brysterne og fingerspidserne. Det almindeligste udstrålingssted, og det der er let test at iagttage, er munden, kindernes indre overflade, gummerne og ganen.

De materialiserede former har en vis uafhængighed; en hånd f.eks. kan bevæge sine fingre og gribe en iagttagers hånd, skønt den menneskelige hud undertiden synes at frastøde fantomerne. Bygningsværkerne er undertiden mindre end de naturlige, de er i virkeligheden miniaturer. Man har bemærket, at bagsiden af materialisationerne er uden organisk form, kun en masse af amorf substans. Formerne indeholder det minimum af stof, der er nødvendigt for at få dem til at se virkelige ud. Formerne kan forsvinde meget gradvis, svinde bort, eller næsten øjeblikkeligt. Hele tiden er det klart, at formerne er i fysiologisk og psykologisk forbindelse med mediet, da deres refleksbevægelser smelter sammen med mediets. Det ville således gøre ondt på mediet, hvis der blev stukket en knappenål i substansen.

Det synes, som om substansen kan påvirkes både af den almindelige retning af de tilstedeværendes tanker og af den enkeltes specielle tanker. Desuden er mediet almindeligvis i den hypnotiske tilstand overordentlig modtagelig for påvirkning af suggestion.

Man har grebet stykker af materialiserede former i et porcelænsfad og bevaret dem. Engang fandt man to stykker hud, som, da man bagefter undersøgte dem under mikroskopet, viste sig at være menneskelige. Ved en anden lejlighed fandt man 3 eller 4 cm³ af en gennemsigtig vædske uden luftbobler. Analysen viste en farveløs, lidt grumset, ikke-klæbrig, lugtfri vædske, lidt alkalisk, med et hvidligt bundfald. Mikroskopet viste bestanddele af celleforviringsgrus og spyt, idet substansen åbenbart udsprang fra munden. Ved en anden lejlighed fandt man et bundt af lyst hår, som aldeles ikke lignede mediets mørkere hår; iagttagerens hånd blev dækket med slim og fugtighed. Desuden finder man undertiden brudstykker af andre substanser, som ansigtspudder og trevler af mediets klæder.

KAPITEL XXV.

Slutning.

Hvor betydelige den samlede mængde af oplysninger angående menneskets æteriske legeme og æteriske fænomener i almindelighed end er for øjeblikket, vil den alvorlige forsker dog straks bemærke, at området for fremtidige undersøgelser er uhyre meget større end de brudstykker af det, som indtil nu er blevet udforsket.

I betragtning af den indgående betydning det æteriske legemes opbygning, næring og helbred har for det fysiske helbred og ikke blot på det fysiske legemes virksomhed men også på de andre legemers i deres forbindelse med det fysiske, er det åbenbart, at udforskning af alle arter af æteriske fænomener må føre til opdagelser af stor videnskabelig interesse og betydning for menneskets velbefindende.

Vi har adgang til en mængde metoder for udøvelsen af sådan forskning. Først har vi den direkte clairvoyanté iagttagelsesmetode på forskellige planer, da det, i betragtning af den hurtige udvikling af visse afdelinger af den menneskelige race i vor tid, er sandsynligt, at en mængde mennesker i en ikke fjern fremtid vil finde sig i besiddelse af æteriske evner.

Foruden de æteriske evner som normalt udfoldes i udviklingens almindelige forløb, synes Dr. Kilners arbejds måde at vise, at disse evner kan stimuleres ved brugen af sådanne skærme, som han anvendte, og muligvis ved hjælp af andre

fysiske midler, om endnu ikke er udtænkte. Både mesmerisme og hypnotisme kunne også med fyldestgørende sikkerheds foranstaltninger anvendes til at gøre slumrende æterisk evne tilgængelig. Brugen af fotografering bliver måske fremtidig noget udvidet og betydningsfuld, da de salte, der bruges til den fotografiske plade, er følsomme for bølgelængder og lysgrader, som det normale øje ikke kan nå. (tilsvarende er de moderne elektroniske kameraer, som vi ofte ser innfanger "orbs" man ikke ser "fysisk med øjnene"). En yderligere forskningsmetode, hvor der bruges ultraviolet lys, giver også store løfter. På initiativ af medlemmer af Teosofisk Samfund i Leeds og deres vidtskuende foretagsomhed er der for nylig i denne by blevet åbnet et laboratorium med dette for øje.

De af W. J. Crawford anvendte fremgangsmåder kan meget godt benyttes af andre forskere, og tilføjelser således gøres til de overordentlig værdifulde resultater, den nævnte dygtige forsker allerede har opnået.

Med hensyn til ønskeligheden at benytte séance-lokalerne til at opnå sådanne materialisationsfænomener, som f.eks. dem Baron von Nutzing opnåede, vil der sandsynligvis være forskellige meninger. Man er nogenlunde enige om, at fænomener af denne art let kan blive i høj grad skadelige for mediet, både fysisk og på andre måder, og der er også noget åbenbart usmageligt ved de materialisationer, der frembringes ved disse midler. På den anden side kan det siges, at hvis der er medier, der er villige til at ofre sig for videnskabens sag, er videnskaben berettiget til at modtage sådanne ofre, og desuden at videnskaben som sådan ikke har noget at gøre med, hvorvidt der er noget usmageligt eller ej ved naturlige fænomener. **Det synes imidlertid at være temmelig sikkert, at vor tids højeste åndelige lærere ikke er gunstigt stemte overfor séance-lokaler.** Man kan dog hævde, at i andre tider har brugen af vestalinder, sandsigere, "profeter" og andre medier været godkendt og billigt af høje autoriteter. Nærværende forfatter afholder sig derfor fra at fremsætte nogen dogmatisk slutning angående dette punkt.

Muligheden for at benytte kundskaben om æteriske fænomener til helbredelsesformål synes at være næsten ubegrænset. I mange tilfælde af sygdom, fysisk, følelsesmæssig eller mental, synes anvendelsen af vital eller magnetisk helbredelse og også mesmerisme og hypnotisme at være i overensstemmelse med tænkningens almindelige fremskridt i denne retning. I særdeleshed synes brugen af mesmerisme til at frembringe ufølsomhed for operative og andre formål i stedet for gas, æter eller kloroform at vise sig at besidde mange anbefalinger.

Man kunne også tænke sig, at videnskaben om osteopati i forbindelse med studiet af kraft-centrene og livskraftens strøm gennem det menneskelige legeme kunne give værdifulde resultater.

Dr. Abrams bemærkelsesværdige opdagelser, som synes at være blevet godkendt i det mindste delvis af lægevidenskaben, synes at kunne yde vor tids sygdomshjemsøgte menneskehed næsten uberegnelige goder. Skønt det, efter hvad nærværende forfatter tror, ikke er nøjagtigt bevist, synes det dog at være næsten sikkert, at de fremgangsmåder, der anvendes i Dr. Abrams system, virker direkte eller indirekte på og gennem det æteriske legeme.

De helbredelsesmetoder, der i den senere tid er blevet genoptaget af forskellige Kristne kirker, synes også at have en stor fremtid, og der kan ikke være nogen tvivl om, at medens sådanne metoder er langt fra at være helt fysiske, arbejder de dog i nogen grad gennem æterisk stof.

Muligheden for at benytte vor viden om æteriske fænomener strækker sig imidlertid endnu videre end ovenfor antydtes. Det synes således mere end sandsynligt, at en betydningsfuld og hidtil næsten upåagtet virkekraft i behandlingen af sygdom og bevarelsen af helbred kunne udledes af det æteriske, bortset fra de rent fysiske egenskaber af mediciner, vande, gasarter, luften, udstrålinger fra jordbund og mineraler, frugt, blomster og træer. *Det er muligt, at vi i fremtiden vil opdage kursteder enten på land, sø eller hav, hvis helbredende*

evner afhænger af deres æteriske egenskaber. (en ældre nabo av meg sier han bliver merkelig opladet når han går ved elver for at fiske. Rø-anm.)

Den opmærksomhed, som i den sidste tid er blevet viet til den mere udstrakte brug af sollyset, står åbenbart i nøje forbindelse med, hvad vi ved om udstrålingerne af Prana fra solen, dets spredning i atmosfæren, og levende væseners opsugning af det.

Det er muligt, at yderligere kundskab om æteriske og livsvigtige fænomener kan føre til en mere dybtgående forandring i opfattelsen i brugen af medicin og diætik af stoffer, som er passeret igennem eller afledet fra dyriske organismer.

Det er sandsynligt, at de flygtige substanser, vi kalder vitaminer, skyldes deres velgørende egenskaber, at de i sig har Prana i en eller anden form eller muligvis kvaliteten af det æteriske stof, de indeholder.

En erkendelse af, at legemets livskraft ikke kommer fra maden men direkte fra atmosfæren, kan vel nok føre til en radikal forandring af den diætetiske behandling af syge mennesker og også til langt mere brug af faste som et helbredende middel. De, som kender litteraturen om faste, ved uden tvivl, at flere skribenter om dette interessante emne ved ligefrem iagttagelse er kommet til den slutning, at forbindelsen mellem optagelsen af føden og erhvervelsen af livskraftig energi er langt fra at være simpel eller ligefrem.

Det er nu almindelig anerkendt, at brugen af elektricitet som helbredelsesmiddel ikke har opfyldt alt det, man først ventede af den. Det kan være, at et dybere kendskab til æteriske fænomener vil hjælpe til at finde på bedre fremgangsmåder ved brugen af elektricitet for helbredelsesformål. *Elektricitetens forbindelse med æterisk stof (af hvilket den Æteriske Dublet er sammensat) er et fænomen, som man måske kan drage nytte af.*

Det vil næppe være for meget at sige, at man i fremtiden vil vise det Æteriske legeme, **som jo er bosted, så at sige, for livsprincippet i dets fysiske aspekt**, lige så megen eller endogså mere opmærksomhed, end man nu viser det materielle fysiske legeme. Udnyttelsen eventuelt af kraft i forbindelse med fysisk æter til mange formål er indlysende og behøver ikke at fremsættes her. Men forskere af okkultisme vil huske, hvad der er blevet sagt, at menneskene ikke vil få tilladelse til at frigøre de næsten uberegnelige kræfter, der slumrer i atomisk stof, før det er blevet sikret, at sådanne kræfter kun bruges til gavnlige formål og ikke til ødelæggelse, som det ulykkeligvis har været tilfældet med så mange videnskabelige opdagelser i fortiden.

Det er desuden åbenbart, at opdagelsen af de æteriske arter af stof vil åbne nye perspektiver i kemi og fysik og måske endog kan anvendes med fordel ved fremstilling af alle slags stoffer til næringsmidler, til elektriske ledere og isolatorer, til beklædningsstoffer og mange andre materialer, som bruges i det daglige liv.

Endelig vil ortodokse videnskabsmænds anerkendelse af det æteriske legemes tilværelse og studiet af dets beskaffenhed og opførsel - der begge, såvidt vi tror, vil komme inden ret længe - både i betragtning af dets egen indre værdi og som et overgangsled til kundskab om noget endnu højere, måske vise sig at være et fast grundlag, på hvilket der kan rejses en uhyre stor overbygning af kundskab om ultrafysiske ting. For *(med en tillempning og forkortet gengivelse af de sidste sætninger i "The idyll of the Whites Lotus)* det, som skal komme, er større og mere majestætisk mystisk end det forbigangne. Med langsomt og umærkeligt fremskridt drikker menneskenes lærere deres liv fra renere kilder og tager deres budskab mere direkte fra tilværelsens sjæl. **Livet har mere i sig end menneskenes forestillingsevne kan opfatte.** Livets virkelige blomst vokser højere end menneskets vækst, og dens rod drikker dybt af livets flod. I hjertet af den blomst vil mennesket læse det fysiske plans styrende kræfters hemmeligheder og vil i den se skrevet den mystiske styrkes videnskab. Han vil lære at tyde åndelige sandheder og træde ind i sit højeste selvs liv, og han kan også lære, hvordan han i sig kan holde det højere selvs herlighed og dog,

hvis det er nødvendigt, bibeholde livet på denne planet, så længe den varer; bibeholde livet i hele manddommens kraft til hans hele arbejde er fuldført, og han har lært alle, som søger lyset, disse tre sandheder:

Menneskets sjæl er udødelig, og dets fremtid er et væsens fremtid, hvis vækst og herlighed ingen grænser har.

Det princip, som giver liv, er i os og udenfor os, er udødeligt og evigt velgørende, høres ikke og ses ikke og lugter ikke, men erkendes af det menneske, som attrår erkendelse.

Ethvert menneske er sin egen absolutte lovgiver, uddeler af herlighed eller mørke til sig selv; forordner af sit liv, sin belønning og sin straf.

Disse sandheder, som er lige så store som selve livet, er lige så ligefremme som menneskets mest ligefremme tankebevidsthed. Lad kundskabens næring blive givet til alle dem, der hungrer efter den.

INDHOLD

Kapitel	Side
I. Almindelig beskrivelse	7
II. Prana eller Vitalitet	14
III. Kraft.Centre	29
IV. Milt.Centret	35
V. Foden af Rygradens Center	43
VI. Navle-Centret	47
VII. Hjerte-Centret	49
VIII. Strube.Centret	51
IX. Centret. mellem øjenbrynene	53
X. Isse.Centret	55
XI. Afsondringer	58
XII. Tabel over resultaterne	61
XIII. Kundalini	66
XIV. Det Atomiske Væv	72
XV. fødsel	76
XVI. Døden	79
XVII. Helbredelse	84
XVIII. Mesmerisme	89
XIX. Skaller og Skjolde	94
XX. Mediumitet	98
XXI. Dr. Walter L Kilners arbejde	103
XXII. Æteriske Evner	112
XXIII. Magnetisering af genstande	123
XXIV. Ektoplasma	131
XXV. Slutning	142

FORTEGNELSE OVER FIGURER

Fig	Side
I Sol-Kræfter	15
II Vitahtets Kuglen.	
(1) Et oprindeligt fysisk atom	23
(2) Vitalitet-Kraft træder ind i atomet	24
(3) Atomet tiltrækker 6 andre atomer	25
(4) Kuglens dannelse	26
III Bygning af KraftCenter	
(1) Form	30
(2) Indstrømning af Livskraft	30
(3) Dannelse af "Eger"	32
(4) Dannelse af underordnede kræfter	33
IV. Milt-Centret.	
(1) Opbygning	35

(2)	Opsugning af Vitalitets Kuglen	36
(3)	Opløsning af Vitalitets Kuglen	37
(4)	Spredning af Vitalitets-Partikler	39
V.	Foden al Rygradens Center.	
(a)	Normalt menneske	44
(b)	Udviklet menneske	45
VI.	Navle-Centret	47
VII	Ujerte-Centret	50
VIII	Strube-Centret	52
IX.	Centret mellem øjenbrynene	54
X	Isse-Centret	56
XII	Afsondringer	59
XIII	Fordelings Kort	61
XIII	Mennesket og dets Æteriske Centre	64
XIV.	Det Atomiske Skjold	73

Fortegnelse over anvendt litteratur

<i>Ancient Wisdom</i>	Annie Besant	1897	A W	
<i>Astral Plane</i>	C. W. Leadbeater	1910	A P	
<i>Changing World</i>	Annie Besant	1909	C W	
<i>Clairvoyance</i>	C. W. Leadbeater	1908	Cl	
<i>Death and After</i>	Annie Besant	1901	DA	
<i>Dreams</i>	C. W. Leadbeater	1903	D	
<i>Experiments in Psychical Science</i>	W. J. Crawford	1919		E P S
<i>First Principles of Theosophy</i>	C. Jinarajadasa	1921	F P T	
<i>Five Years of Theosophy</i>	H. P. Blavatsky	1910	F Y T	
<i>Hidden Side of Things, VoL I</i>	C. W. Leadbeater	1913	HS, I	
<i>Hidden Side of Things, VoL II</i>	C. W. Leadbeater	1913	HS, II	
<i>Human Atmosphere</i>	W. J. Kimer	1911	HA	
<i>Inner Life, VoL I</i>	C. W. Leadbeater	1910	I L, I	
<i>Inner Life, VoL II</i>	C. W. Leadbeater	1911	I L, II	
<i>Introduction to Yoga</i>	Annie Besant	1908	Y	
<i>Invisible Helpers</i>	C. W. Leadbeater	1908	IH	
<i>Ladder of Lives</i>	Annie Besant	1908	L L	
<i>Life After Death</i>	C. W. Leadbeater	1912	L A D	
<i>Man and his Bodies</i>	Annie Besant	1900	MR	
<u><i>Man, Visible and Invisible</i></u>	<u>C. W. Leadbeater</u>	1902	M V	
<u><i>Man, Whence, How and Whither</i></u>	<u>Annie Besant and C. W. Leadbeater</u>	1913		
<i>Monad</i>	C. W. Leadbeater	1920		
<i>Nature's Finer Forces</i>	Rama Prasad	1897		
<i>Nature's Mysteries</i>	A. P. Sinnett	1901		
<u><i>Other Side of Death</i></u>	<u>C. W. Leadbeater</u>	1904		
<i>Phenomena of Materialisation</i>	Von Schrenck Notzing	1920		
<i>Psychic Structures</i>	W. J. Crawford	1921		
<i>Rationale of Mesmerism</i>	A. P. Sinnett	1902		
<i>Reality of Psychic Phenomena</i>	W. J. Crawford	1919	R P P	
<i>Science of the Sacraments</i>	C. W. Leadbeater	1920	SOS	
<i>Secret Doctrine, VoL I</i>	H. P. Blavatsky	1905	5 D, I	
<i>Secret Doctrine, VoL II</i>	H. P. Blavatsky	1905	SD, II	
<i>Seif and Its Sheaths</i>	Annie Besant	1903	SS	
<i>Seven Principles of Man</i>	Annie Besant	1904		
<i>Some Climpes of Occultism</i>	C. W. Leadbeater	1909		
<i>Study in Consciousness</i>	Annie Besant	1904		
<i>Textbook of Theosophy</i>	C. W. Leadbeater	1912	T B T	
<i>Theosophy</i>	Annie Besant	1909	T	
<i>Theosophy and the New Psychology</i>	Annie Besant	1909	T N P	
<i>Thought Power</i>	Annie Besant	1903	T P	

Andre formater/ udgaver af denne bog i mappen <https://galactic.to/rune/spesBoker/>